

RAJAMÄEN POIKIEN LAULUKIRJA

Sisällys

- Sivu no 1. Rajamäen romanssi
2. Rajamäen köörin juhannus-veisu
4. Venetsian tervehdys
5. Työn-juhla laulu
6. (Saamme nääntyä ajan työssä) mars.
7. Mussoliini
9. Rajamäen kultainen sääntö
11. Urheilu laulu
12. Naimapuuhissa
14. Taistelu muistoja
15. Rajamäen kaartti Neuvostoliitossa
19. Kadun lapsi
20. Jouluviisu
24. Elämä on farssia
26. Rajamäen poikien laulu
30. Kevät rallatus
31. R. P. Mämmi polkka
33. Rajamäen marssi
34. Vangittujen muistolle
35. Ährän marssi
36. Puurojuhla
37. Kumouksen kalpamaan
38. Rajamäen herrat ja Alli
41. Rajamäen köörin esittely-laulu
42. Aurinko armas
44. Se naula veti
45. Turmion-tuli
47. Yksi ynnä yksi

48. Rallatus
49. Vaaliviisu
54. R. P. Juhannus viisu
58. Marilaisten porssi
59. Muuan markkinaveisu
61. Talven muistot
63. Meripojan laulu
64. Se jazz
66. Kivinokan tervehdys
67. Muotihulluudesta
69. Musta Sam
71. Sotakoulun-pojat
72. Syyslaulu
74. Yhtä ja toista, mitä vain
76. Herääminen
78. R. P.:n hm
79. Tralli-laulu
81. Nyrkkeily laulu
83. Budjonnin ratsuväen marssi
84. Ihmis-elo
85. Elä näin
87. Sulkulaisille
89. Sotilaan hyvästijättö
90. Surullinen laulu
92. Kivinokan klubit
94. Puna sotilas
95. Työläislapsen kehtolaulu
96. Taistelu laulu
97. Mitähän me mokomille tehtäisiin
99. Äiti

- 101. Kymmenvuotis muisto
- 102. Kesän riemuja
- 103. Paljon tapahtuuhan näin
- 106. Merimieslaulu
- 108. Karkausvuosi
- 110. 1928
- 112. Ohranan saalistuksesta
- 114. Tosi urheilua
- 116. Kesälaulu
- (118. Ajanlaulu
- 120. Nykyisestä tilanteesta)

1. Rajamäen romanssi (*Hki 26.11.26*)

I

Tyttö sievä tummatukka,
tulisilmä lemменkukka,
välkyt sydämessäni kultauNELmani.
Sydäntäni polttaa tuli
kauaks häipyä armas uni
kertoa mä tahtoisin, jospa rohkenisin

II

Mitäs siinä suotta emmit
haaveissa houkka lemmit,
heitä surut hevosille, tule laulusille.
Nyt ei ole surun aikaa
siksi meillä ilo kaikaa
joukossa on hah hah haa, oikeen naurattaa.
Asikan tasikan moikoo loikoo
semmoni maakaa, kylleri kaakaa
tir lir limpan pimppan pois
hah, hah, hah, haa.

2. Rajamäen kööriin Juhannusveisu

Täällä Kivinokan kupehilla vietämme
taas kerran nyt sellaista juhlaa,
jolloin joukolla huolet heitämme
niit voimmehan surutta tuhlaa.

Me vilkasimme juhannus meininkejä
tänä aamuna Helsingissä,
näimme sadottain hikisiä isäntiä
kymmenessä pinteessä.

Kuin kamelit hekamalla on lastattu
mutta heppasen hilpee on mieli,
kun venehestä saarehen on astuttu
ja kahvilla kastettu kieli.

Oh' kuinka on vaimokin herttainen
täällä vasta sen oikeen huomaa,
koska kaupungin hyörinässä häärrien
tuppaa sydämmeen erästä kuonaa.

Ikäneidot sipsuttavat tavallisesti
niitä erikoispolkujansa,
mutta jussina he vinkkaavat julkisesti
yhden framille heiloistansa.

Ja illalla juu juu juu juu juu
kyllä mies tässä täytyy ottaa,
se haaveillen tuumi supussa suu
kun heila antaa - ottaa.

Mutta ikäpojat mutisevat itsekseen
mikä kumma täällä liiveissä kaivaa,
ja he vonkaavat troppia liiveilleen
vaan sehän on turhaa vaivaa.

Kunnes illalla jaa tulilallallaa

kun juhannus tulet ne palaa,
tuo lääkeettä immet tullessaan
jota nauttivat kaukana salaa.
Vaan se elämä on niin - niin hiljaista
kuin edessä ois ammen
siks täytyy tässä lopuksi hihkaista
tämän illan oikea motto.
Että ilo irti elämästä hipskukkuu
hei nyt kun on juhannus ilta
kauas hilpeistä hetkistä heijastuu
elon kirkkahin muistojen silta.

4. Venetsian tervehdys

Kirjavat terveiset Italiasta
tämä sakki sieltä kommertaa
vetisestä Venetsian kaupungista
teille tietoja ammentaa
kadut kanaviksi kaivettu on
joissa tuoksu on haihtumaton
imelästi aistia kutkuttavaa
Töölöön lahtea muistuttavaa::
Metkoilla venehillä soudimme
ain illalla kanavia,
ja tyttöjä silloilta noudimme
vain nätisti laulavia,
ne tytöt oli tummia
ja luonteelta kummia
:: että hitusen jos suutaan rypisti
niin tasan ne likisti::
Värilyhdyt ne himmeätä valoansa
loi öisille kemuille,
ja tyttöjen kitaroista laulunsa
soi Helsingin hepuille.
Hei hienosti elettiin sekä juhlissa vedettiin
:: niitä romanssia suomeksi
jotka totta ovat puoleksi
ja lopuksi me hihkaistiin hei
Mitä kaikkea etelässä nautimme
se on hieman jo unohtunut,
kun Pohjolan neitosille lempemme
on kirkkaana hehkunut.
Sydän tunteita etsivä ain,

joita löytyi täältä vain

hei sydämmestä oi

meidän laulumme soi

vain pohjolan tytöille hoi:: hei.

(Hki 26.11.26)

5. Työn-juhla laulu

(kirjoittanut Lulu Kosonen)

Lauha ompi myöhäinenkin
suuren suuri sunnuntai
Savun häivän
joukot päivään
työtä juhlimaan jo sai
taas vauhtipyörä se seistä saa
ja remmit hihnat tehtaassa
kun ylväs työmies
juhla-vaatteissaan
kulkee, tuntee arvonsa.

Vaikka milloin
mitä vainen
juhlittavan täällä näät
aamuin illoin
näitkö silloin
työlle paljastuiko päät.
Ei! Riistoluokka vain tuhlaamaan
on valmis työsi arvoja
Saat työmies raataa orjan kahleissa
siinä työsi kunnia.

Ajan työssä
ajan yössä
sortui meidän säveleet
kerran vielä
silmä kiertää
esiin riemun kyyneleet
Nostattakaatte jo köyhät maan
ken silloin voisi vastustaa
Käy onneen taisteluiden kautta tie

tiemme arvoonsa se vie.

(Hki 26.11.26)

6. Saamme nääntyä ajan työssä

Saamme nääntyä ajan työssä
saamme sortua sairauksiin
vaikka moukarit meillä on vyössä
ja voima syöpynyt on jännermiin
:: Oi suur taistelo, suo oottaa jo sen karkelo
saat kerran koittaa, kun säiläs soittaa
suo surma surmaajalle jo::

Meitä taistelu kannustaapi
sota laulumme ilmoille soi.
iskun sortaja säilästä saapi
emme orjina kärsiä voi
:: Oi suur taistelu suo oottaa jo
sen karkelo,
saat kerran koittaa,
kun säiläs soittaa
suo surma surmaajalle jo::

(Hki 26.11.26)

7. Mussoliini

Italia kaunis maa
se appelsiinit kasvattaa
siell' makaroonit leivotaan
ja posetiivit ruikuttaa.

Aurinko siell' lämmittää
ei koskaan peitä merta jää,
vaan hiessä on aina pää
näin siellä kertoo laulu tää

Kasvaa siellä jalo viin
ehkä myöskin asperiin
miss' Matteotti tapettiin
miss' herrana on Mussoliin.

Jollei siell' oo kiltisti
tai jollei oo fascisti,
niin musta herra tukisti
ja lääkkeet kurkkuun ravisti.

Riisin öljy lääkkeenänsä
paras pitää hyvänänsä,
pamppu suuri kädessänsä
iskee jos vaan irvistää.

Eikä passaa vastaan hankaa
nikkeliä päähän antaa,
ruumiin jätteet virtaan kantaa
itsemurha se olla saa.

Valta hiukan joskus horjuu
silloin jokuun nenään ampuu
Mussoliini pian toipuu
uhkailusta vaahtoo suu.

Italia kaunis maa

vain työläiset sen rumentaa,
näin Mussoliini tuumahtaa
on tarvis kaikki tapattaa.

Oi oi Mussoliini turhaan
käyt sä heihin kiinni,
katso tänne Pohjolaan
niin esimerkin nähdä saat.

Täällä meinattiin myös tappaa
kaalilantaan työmies vahtaa
Työ se meni aivan hukkaan
kaks' on yhden paikalla.

Mussoliini neuvo sulle
työläiskansan vihatulle
riisinöljyä ryyppy liikaa
niin Italia rauhan saa.

Posetiivit virttä veisaa
Mussoliini manaan reisaa
Santa Luciata laulaa
Haitantittia tuttattaa.

(Hki 26.11.26)

9. Rajamäen kultainen sääntö

Ihmisen sielu on ruumiin vanki
voimakas mies on voittamaton
Terve sielu ja ruumis sä hanki
Rajamäen kultainen sääntö se on
Hei Rajamäen joukkosielu
ruokittu ei ole murheilla
Voimattomuus on kadotuksen nielu
siksi me tahdomme urheilla.

Joukossamme on poikia joista
aikakirjoissa kertoa vois,
Kenkään silti ei tähtenä loista
vaikkakin hieman aihetta ois
Hei reilu on suksilla hiihtää
Alppilan huipuilla jyrkillä
mieltämme joskus jo viihtää
iskeä raskaalla nyrkillä.

Kanssamme harva vain olla voisi
knokkout-matsissa huimassa
Herranjee hei! sehän on kun oisi
riuskalla riittä puimassa
Hei, itkien nähdä saa kulta
nyrkki kun poskeesi poksaahtaa
silmasi iskevät tulta
ja ilkeesti leukasi loksaahtaa.

Tietysti aina me tällöin ja silloin
kerskailulta se mainitaan
päivin öin, sekä aamuin ja illoin
mylleröidään ja painitaan.
Hei, painimme ei ole laiskaa

yleisökin siintä ihan hätkähtää
yliolan heitto kun miehen paiskaa
lavoillensa että vain rätkähtää.

Juoksumme tyyli on verrattavissa
kaikkien aikojen parhaimpiin,
aarniometsän pantterikissa
loikkamme pysty ei hyppäyksiin
Hei, koskaan kilpailussa
meitä ei vaivaa krapula
niin kuin Borkilla meidän suissa
ei kestä puinen kapula.

Parhainta missä joukkomme voittaa
iltaisina tyttöjen juoksutus
Hälläpä joka tässä nyt soittaa
siinä on mailman ennätys
Yksi on kyllä parhain meistä
tyttöjä tanssiin laahaamaan
Laiska on kotoisista teistä
vieraille poluille hän poikkeamaan.

Niin edespäin ja niin edespäin
me tahdomme kuntosäilyttää
Porvarin mielestä koitamme näin me
yhteiskuntaa jo häilyttää
Hei, Suomen porvari parkaa
Työnsä ne kauheat kammottaa,
että sen silmissä ah miten arkaa
urheilu - hautana ammottaa.

(Viiminen värssi, sama kun ensimmäinen)
(Hki 26.11.26)

11. Urheilu laulu

Terve kyllä ruumis sielu puhtoinen,
hälle koittavi aika huomina
Siksi urheilua moni meistä harrastaa
ruumiin kuntoa vahvistaa.

Mielesi raadannassa synkäksi
jo käynyt on
orjuuden kahleita kantaissaan
Käy siis jo kontillesi
sisko sä veikkonen
arkuutes, laiskuutes, heitä pois
Urheilu voimistelu, talvinen hiihtely
kohta sun huoles pois kaikki luo
Kesä kuuma jos suo huumaa
meren aallot sulle uidessa
rauhan tuo.

Ennen oli miehen sisu mittana
muurahais pesässä tunti istua
Vaana sisua kyl nykyäänkin tarvitaan
kun nyrkillä nenä tasataan.

Sisua itsellesi koitat jos kartuttaa
nyrkkeily silloin urheilusi
Niskan saat painissa,
korvasi katoaa,
painian se vain kaunistaa
Voimasi tuntiessas,
jänteesi teräkseksi
oot painon nostaja verraton
hurja voima, painoo roimaa
käsivarsillasi ilmoihin kohoita.

Jos liiat lihat estävät sun hyppyä

silloin koittaos vesi pyttyä,

Penkki-urheilu on helpoin aineista

ja kuuluisin maineista.

Penkillä urheilessas leukasi vahvistuu

vaivoista väärään ei käy suu

itseäs kehuessa toisia moittien

sädekehän päähäs sillä luot

Viellä voit iltasella juoksua harjoittaa

yöjuoksiaksi suo mainitaan,

Se ei kyllä, pidä yllä

sielus ruumiisi terveyttä konsanaan.

Reippahin mielin jos teet työn

silloin rohkeammin sulla sykkisi syön

kullassa toiveesi kangastaa

jos mielit ne toteuttaa.

(Hki 28.11.26)

12. Naimapuuhissa

Jos petyt naima puuhissas
taikka olet onneton,
niin ällös siint ole huolissas
riennä nuorten joukkohon.

Niin nuoren miehen elämä on rattoisaa,
meitä komentaa ei muut saa
Uuden lemmen sodan
silloin alkaa saa
taas olla naisen pauloissa.

Jos eukkosi on suo potkinut
tahi kiukuissan sätkinyt
niin riennä silloin
tänne päin
josta laulu kuuluu näin.

Niin nuoren miehen
elämä on rattoisaa j.n.e.

Jos aikas sulle pitkäks käy
ja vaimosi on kotona
ei pelastusta mistään ei näy
näin valehtelee huolesi.

Juu kokous tän' iltan mo odottaa
sinne kiiruhtaa, täytyy joutuisaan
vaan nuorten miesten karkeloihin
kiiruhdat,

näin, eukkoasi huiputat

Niin nuorten miesten elämä
on rattoisaa j.n.e.

(Hki 28.11.26)

14. Taistelumuistoja

(Armas Äikiä)

Synkkä kun yö
tappava työ
vain mahtivoimaa nuorta, niin
silloinpa päin
käs' käsikkäin
me riistovaltaan rynnättiin
Taistelu toi
viestejä oi
Työarnejamme ajasta
jolloinka ois
sorto jo pois
ja työllä oisi valtikka.
Vaan raskahana sorron kalpa
se nuorta joukkoamme löi,
tuo iski vainolainen halpa
mi köyhäin leivän ennenkin jo söi
Ja meitä valkovihan joukot
löi tuhansittain multaan maan
myös vankiloiden synkät loukot
sai meidän joukostamme uhrejaan.
Mut sortumatta seisoi vaan
nuor arnejamme paikallaan
se iskun iskuun antoi
ja nosti - lippunsa kunniaan.
Ja yhä nytkin vastaan näin
käy joukkoja se riistäjäin
Näin voitollisna kulkee
se köyhälistön -- päivään päin
(Hki 30.11.26)

15. Rajamäen kaartti Neuvostoliitossa

(Armas Äikiä)

Nyt kerromme pienellä veisulla

a-haa, a-haa

Kuin oltiin Moskovan reisulla

da-daa, da daa

Kukaties tulee juttumme tuplalla

hohhohhohoo

mut maksettu myös se on ruplalla

da nitshevoo

Suomesta näin

kun sinne itään päin

me lähdimme, niin lähdimme vain

laulua helskyttäin.

Niin helkkarin hyvällä ajalla

he, hei, he-hei,

me oltiin idän rajalla

siekailtu ei

Suomelle terveeks potkaistiin

oh-hoh-hoo

yks limppu jo siinä hotkaistiin

vot kharassoo

Bolsuille niin

sit morjens muiskattiin

ja reilut työläisterveiset

kans korvaan kuiskattiin.

Kun mentiin Leningraadihin

jo-joo, jo-joo

siel ihmeitä nähdä saatihin

vot kharassoo.

Tavaritseja löysimme klubeista

vot kharassoo

me syötiin samoista kupeista

a nitshevoo

Bolsuja vain

nää naamataulumme

ne naurattivat enemmän

kuin finskilaulumme.

Mass-kentän kommunaardeille

da-daa, da daa

suurkumouksen kaarteille kunniaa

me teimme lakit heitettiin

ja piettyä se punatukin peitettiin

kummut ne.

Vannottiin

päivä on koittava se

jolloin työväki kaikkein maitten

vallan on voittava.

Sit kamppehemme mätettiin

a-vot, a-vot

me pakasiin ja jätettiin

Leningrad.

Ja suoraa päätä Moskovaan
matkattiin,
ah, kertoa se josko vaan voitaisiin
Moskova näät
maan ompii alainen
ja nimikin sen Suomessa on
hyvin salainen.

Siel oli miehiä Turkista
ohoo ohoo
oli kaikista mailman nurkista
vot kharassoo
Vaan ihmekkös tuo kun sillä on
Komintern.

Kun myöskin samalla tiellä on
propintern.
Sieltähän vaan ne ohjeet annetaan
ja kaikkien maitten työläisille
teesit kannetaan.

No senpähän tietää kuka vaan,
ja-jaa, ja-jaa
että kaikki se päättyy mukavaan
hoh-hoh-hohoo
me purjehdittiin Volgalla
iltasin,
oli kanssamme Veeralla, Olgalla
hauskaa niin
Stenka rasiinin
meille he lauloivat
kuin tarinan nymfit tanssivat
ja väliin - lauloivat.
Kun kesken kaiken muistettiin
no niin, No niin

me Suomen tytöt ja kerrottiin
heistäkin,
niin Veerat ja Shuurat muiskaten
vot kharassoo
vastasivat näin kuiskaten
soronnoo
Vastaus soi
myös meidän suusta näin
Ka olkoon niin, ei olekkaan nää
pojat puusta päin.
Nyt taas kun ollaan Suomessa
a-vot, a vot
me muistamme kyynel luomessa
nuo venakot
Oli rakkaus heidän kuumaa niin,
(sihinää)
yhä vieläkin meitä se huumaa niin,
(vikellystä)
Suomessa on
tytöt jäätä vain
mut venakot haa, ne muistuttavat
myrskysäättä vain.
Ei ole valkean hallan maa
ni-niin, ni-niin
kuin työväen oman vallan maa
se huomattiin
kun lopetimme reisumme
aa-nitshevoo
ja teimme tämän veisumme
vot kharassoo
Siis terve vaan
päivä jo koittava

se jolloin työväki kaikken maitten

vallan on voittava.

(Hki 6.12.26)

19. Kadun lapsi

(Paavo Salomaa)

Ma kadun lapsosen pienen kohtasin
mua tuo anoi pienoisin
Oli lapsi syntynyt kurjuuteen
kodin lämmöstä tienyt ei
kuolo rakkahan kun äidin vei
isä sortui tehtaaseen.
Pyydellä siks saa armopaloja
Sanat kylmät kuulla saa.
Kun koittaa kesä kaunehin orpo osan saa
säde auringon lämmittää,
ihmisrinnan sulaa jää,
armahtavi pyytäjää
orpoon moni katsahtaa
Kun talvi tulee, taas,
jää peittää maan
kylmässä orpo pyytelee
pientä pyytäjää ken se huomaiskaa
vain tuiskut peittelee.
Näin kertoi mulle lapsosen pieni poloinen
ja kyynel kieri poskelleen.
Sattui sanat sydämmeen
miksi, miksi kurjuuteen
syösty orvon osainen.
On työläislapsien osa synkkä ain,
taisteloita kehdestä hautaan vain
He kadun lasna olla saa
ei löydy heillä huoltajaa,
vain tehtaan portit heille avautuu
tulevaisuus kuvastuu.

Veikko veljelleen, näin he haastelee
uutta aikaa kuvailee
Me kerran Veli-veikkosein lippu nostetaan
punapurppura hulmuilemaan
eestä lipun puhtoisen
kansan lipun puhtoisen
käymme me taistelemaan
Milloin täytyvi oi toive tää
me milloin kahle katkaistaan
Veljesliittohon kaikki raatajat
työnorjat saatetaan.
Oi katso tuolla siintää jo ranta
kaukainen
pois poistuu pilvet, musta yö
pois poistuu raskas ajan työ
vingu ei siell' ruoska lyö
siell' on elo rauhainen.
(Hki 6.12.26)

20. Jouluviisu

(kirj. R:mäen pojat)

Joulu on luoksemme saapunut
lumivaippahan peittyvi maa,
ja kuusikin vihreä herttainen
sulokukkaset tuoksuvat saa.

Pikkulintujen elämän visertely
ei kaiju tääl' pohjolan yös
suviauringon hellän hyväily
ikihelmiä muistojen vyös.

Nyt ralla lalaa
ja lala lala lalaa
taas Jouluna riemulla laulellaa

Se on toivomus hoi:
että joulunsa oi
nyt työläinen riemulla viettää voi.

Jokapäiväinen elämä on harmaata
vaikka huoli on aina uus
mutta joulupäiviä armaita
vielä verhoovi onnekkuus.

Kun ne tarjoovi lämpöä meillekin
joita kolhivi elämässä noin
sen seitsemät herrat ja narritkin
joille mammona kruunun loi
Se kruunu on meidän leivästä
sen saamme jos annamme seivästä
niille herroille, sekä narreille
jotka työksensä meille vain irvistellee.

Kun Joulu on kerran vuodessa
kai sillä on kujehia ties,

näin kyselipä puuroa syödessä eräs veitikka, mielessä mies.

Tuo veitikka nuori oli neitonen

mi joulua oottannut ol'

sillä hälle oli kihjannut kaarrellen

mitä mielessään unelmoi

Oli ääneensä haaveillut onnesta

mistä Jouluna saataisiin naattia

Kyllä Kallella on, kyllä Kallella on

sillä Kalle on raitis ja tuntematon.

Kalle poika sepänsälli nokinenä tää

oli moukarin unhoittanut

Kas mieltänsä aatos lämmittää

joulu on alkanut.

Oma kullamuru, pulmu pulu puhtoinen,

tuo haave se kangastaa

ah, pyhä ole lempeni kaunoinen

mutta tohdinko tunnustaa.

Noin mandoliini soi

jota Kalle poika toi

sydän kerkeänä illalla soittelo.

Tuota ymmärtävän näytti ystävä hän

mi kuunteli soittoa lempivän.

Palas haavehet hetkeksi kaupunkiin,

mi kaukana siinsi maas

kävi tehtaassa käsiksi jo moukariin

hiki helmeili otsalla taas.

Jumallauta ne pienet penningit

jota palkkana työstäni saan,

ja kuulemma herrojen meiningit

että vielläkin alennetaan.

Kiersi miettehet noi,

repi haaveensa voi,

kun järki nyt tunnetta vastahan toi,
tosiseikkoja viis, tuli päätös siis,
noi haaveeni vieköhön vaikkapa hiis.

Mutta Amori kun piikkejänsä pisteli
veti Kallekin hymyhyn suun.

Hän onnessaan hetkeksi unhoitti
rahahuolet ja kaiken muun.

Valo nostatti mieltä sekä uudelleen
heräs tunteita hiidestä kai
koska salassa jo näkyivät uudelleen
se oli nättiä ai jai jai.

Tuolla haidari soi
sinne rientävi voi
missä toiset jo temmelsi karkeloi.

Riemujuhlanan on joulu verraton
siks' että se kerran vuodessa on.

Jäi vuosia muutamia hiljalleen
eli Kallekin akan - miestä
Tänä aamuna hihkaissut Irjalleen
oi kuule sä miehesi pää

Sinä olet ihan viittä vuotta nuorempi
vaikka on kaksi sylissäsi noi,
olet yhäti sä minulle rakkaampi
tänä Jouluna oh hoh hoi.

Ah ilmassa maas
tutut sävelet taas
ilo ihmismielessä nuorekkaas

Riemujuhlanan on
joulu verraton,
mutta miksi se vain kerran
vuodessa on.

Se on siksi että lämpöä herttaista
vain hetkeksi raatajat saa.

Kun kohtelu työmailla tehtaissa
vihan lieskoina leimahtaa

Tuon kapitalikahlelen murramme
punalippumme liehues oi

Kun aatteelle voimamme uhraamme
iki-joulu meill koittaa voi.

Meillä voimahan on
sydän murtumaton
meillä voittohon usko on horjumaton.

Kumouslaulut soi
taisto kasvaos oi
uus yhteiskuntamme syntyä voi.

(Hki 15.12.26)

24. Elämä on farssia

(sovitus Rajamäen poikaköörille, kirj. Lulu Kosonen)

Huolta on jo kyllä
joka pojan yllä,
työläiskansan elämässä
lisätä ei sitä saa.
Surulliset hetket
ja vastamäen retket
juhlakansa mielellään kai unhoittaa.
Tarkoitus meillä on sellainen taas
ett jokaisen on oltava irti nyt maast.
Elämä on farssii, kun Rajamäki marssii,
ilolaulut raikaa ja haitari soi.

Moni poika täällä
on mörkillä päällä,
monenlaiset kompastukset
ihmislasta odottaa.
Kollottavat jotkut
jos heila antaa potkut
- aivankuin ei Helsingistä uutta sais.

Sattua sellaista meillekin vois
kuitenkin laulumme reiluna sois.
Elämä on farssii, kun Rajamäki marssii,
ilolaulut raikaa ja haitari soi.

Ahkerata työtä
täällä teette myötään
työläiskansan asiassa
väsyttekin joskus kai?
Tiukalle se ottaa, pöytäkirja soppaa
iltakaudet itseksensä selvittää.
Hauska jos teistä on laulumme tää,

ottakaa kaikki kyll meille niit' jää.

Elämä on farssii, kun Rajamäki marssii,
ilolaulut raikaa ja haitari soi.

Vastuksien muuri
eessä onpi suuri
taistoteitä kulkiessa
kärsimykset odottaa.

Armeijansa myötä
näät pojat tekee työtä
miksi surra uhrausta armaintaan?
Riemuiten säihkyä kalpamme lyö
riemuiten tulkoon myös viimeinen yö.

Hei! Elämä on farssii, kun Rajamäki marssii,
ilolaulut raikaa ja haitari soi!

(Hki 6.1.27)

J.K.: Nuo ohranaretkut, on niilläkin metkut.

Tuppautuvat joka paikkaan, vaikka heitä inhotaan
jos ulos niitä käskee, kuin Sörkassa äsken,
reilut miehet silloin kaikki vangitaan.

Tarmolla työhön jok'ainoa taas, niin kerran on meilläkin oikeus maas.

Hei elämä on farssii, kun Rajamäki marssii, ilolaulut j.n.e.

26. Rajamäenpoikien laulu

(Sävel: Oolannin sota, kirj. Ahti H. Einola)

Soolo: Tässä sarja on Rajamäen poikia

Kuoro: Niin on, niin on, niin on

Soolo: Meillä suu aina auki on ja soikea

Kuoro: Me oomme näet Rajamäen poikia

Soolo: Meidän kauttamme saa...

Kuoro: Juu! Kuulla koko maa

Kuoro: Mitä maailma harrastaa.

Soolo: Meillä sata on tietojen urkkijaa

Kuoro: Juu on, juu on, juu on

Soolo: Kukaan vältä ei meidän kurkkijaa

Kuoro: Ne juorut ja totuudet paljastaa

Soolo: Mitä tapahtuupi vaan

Kuoro: Ne heti julastaan

Kuoro: Kuin kalenteri konsanaan.

Soolo: Jos lehmä saa pikkaisen vasikan

Kuoro: Niin kohta se ilmaistaan

Soolo: Jos näemme selvänä vasikan

Kuoro: Niin kansalle ihme se hihkaistaan

Soolo: Ja auringot, muut

Kuoro: Sekä tähdet ja kuut

Kuoro: Me tarkasti tarkkaillaan.

Soolo: Kun hallitus kaatua kupsahtaa

Kuoro: Niin meiltä sen kuulla saa

Soolo: Tai jos paistaa tai sataa rapsahtaa

Kuoro: Niin senkin me paikalla ilmaistaan

Soolo: Niin tai repee jos maa

Kuoro: ai-jai, ja ja, jaa

Kuoro: Heti kansa sen tietää saa.

(Hki 16.1.27)

28. Rajamäen köörin Juhannus-veisu

Täällä Kivinokan kupehilla vietämme
taas kerran nyt sellaista juhlaa,
jolloin joukolla huolet heitämme
niit' voimmehan surutta tuhlata.

Me vilkaisimme Juhannus meinenkiä
tänä aamuna Helsingissä,
näimme sadottain hikisiä isäntiä
kymmenissä pintehissä.

Kuin kamelit he kamalla on lastattu
mutta heppasen hilpee on mieli,
kun venehestä saarehen on astuttu
ja kahvilla kastettu kieli.

Ah, kuinka on vaimokin herttainen
täällä vasta sen oikein huomaa,
koska kaupungin hyörinässä häärien
tuppaa sydämmeen erästä -- kuonaa.

Ikäneidot sipsuttavat tavallisesti
noita erikoispolkujansa,
mutta Jussina he vinkkaavat julkisesti
yhden framille heiloistansa.

Ja illalla juu juu juu juu juu
kyllä mies tässä täytyy ottaa,
se haaveillen tuumii supussa suu
kun heila - antaa - ottaa.

Mutta ikäpojat mutisevat itsekseen
mikä kumma täällä liiveissä kaivaa,
ja he vonkaavat troppia liiveilleen
vaan sehän on turhaa vaivaa.

Kunnes illalla jaa tulilallallaa

kun juhannus tulet ne palaa,
tuo lääkeettä immet tullessaan
jota nauttivat kaukana salaa.
Vaana se elämä on niin - niin hiljaista
kuin edessä ois ammen
siks' täytyy tässä lopuksi hikkaista
tämän illan oikea motto.

Että ilo irti elämästä hipskukkuu
hei nyt kun on juhannus ilta
kauas hilpeistä hetkistä heijastuu
elon kirkkahin muistojen silta.
Tämä toivotus on Rajamäen kulmilla
ja toivomus seuraa myötää,
että kaikkien kuuloiden huulilla
kuuluis hohotusta parisen yötä.

(Hki 12.3.27)

30. Kevät rallatus

Taas talven kylmät pakkaset ne jäivät
kevätaurinko jo lämmittää.

On kiikarissa kesäloma päivät
mieli niihin jo lennättää.

Tule oi, kesä hoi, luo lystiä tullessas
hahahaha --- (vihellystä)

ynnä muutakin runsauden sarvestas.

Taas heräjävät luonnon taika laulu
kevät sävelinä sointuilee.

Se on kauniimpi kun ihaninkaan laulu
siintä elämä kun pulppuilee.

Tule oi, kesä hoi,
tuo muillekin tullessas
sitä joo hm hm

ynnä muutakin runsauden sarvestas.

Taas koulut sekä toimistot ja tehtaat
kovat otteheensa hellittää,
saat kulkea niin alasti kun kehtaat
sekä lemmeistäkin livertää.

Tule oi, kesä hoi,
tuo skoijia tullessas,
kuti kuti ---

ynnä muutakin runsauden sarvestas.

Rajamäeltämme toivomus on vielä
ennen kaikkea ett' urheiltais
jos me oomme sitten täällä tahi siellä
kisa leikkeihin yhdyttäis.

Tule oi, kesä hoi,
tuo voima tullessas

hei hei, hei hei,

ynnä muutakin runsauden sarvestas.

(Hki 12.3.27)

31. R. P. Mämmi-polkka

(G:za)

Makeata mämmiä [ärkeitä?] ämmiä
on joka pöydässä illalla nyt.

Tuttuja juttuja, uuden ukon-ottoja
meheviä pöydällä on kierähtänyt

:: Eikä sitä vaan arvaakkaan

kuka tässä omansa viel' piti, piti

piti, piti, kun ei sitä voi,

niin vedetäämpä oi,

nenän alle mämmiä oh-hoh-hoi!::

Mämmiä on siellä ja mämmiä on täällä

ihan tämä on kuin taivaasta.

Sokeria fiiniä ja greddaa päällä

kiittäkäämme emäntiä vaivasta.

:: No kiitoksista viis ottakaa te siis

ja antakaahan lisuketta koko porukalle,

vielä sitä voi, ”sörkkalaiset” oi

nenän alle mämmiä oh-hoh-hoi::

Punertavat posket ja ruskeat läikät

löytyykö elämässä kauniimpaa?

Poissa on huomisen huolen häivät,

tukka vain muotoa tummentaa.

:: Eikä sitä vaan arvaakkaan

mikä niissä silmissä tuli tuli tuikkii

kun ei sitä voi, niin vedetäänpä oi

nenän alle mämmiä ho hoh hoi!::

Vaalea tukka ja ruskeat huulet

sehän oli vietävän heppaista.

Illalla hyväili keväiset tuulet

ja kertoili kauniita tarinoita.
:: Eikä sitä vaan, arvaakkaan
kun niitä huulia pusu, pusu, putsaa.
Kun ei sitä voi, niin vedetäänpä oi
nenän alle mämmiä oh-hoh-hoi!::
Mämmismi, amorismi, kommunismi meille
ovat iki päiviksi rakkaita.
Elämä jos heittävi Tammisaaren teille
sielläkään emme sitä unhoita.
:: Että reilusti vaan, laulellaan
vaikka mulkosilmä vartia häiritsee ja huutaa.
Muistoja oi, se viedä ei voi
että ennen oli mämmiä oh-hoh-hoi!::
Asiakin lentää viel' pöytähämme sentään
kun sydämmeltä ollaan kommunisteja.
Siksipä ain joka tilanteessa selkään
lyökäämme hakaristi lahtareita.
Kyllä sitä vaan uskalletaan
kynällä ja terävällä, eikä mämmisellä
ei sitä saa, unhoittaa,
että kalavelka korkoja velvoittaa!
Mämmiä mämmiä "Sörkassa" täällä
on joka kevähällä hotkittu.
Vaikka ohranan silmät ne kiiluvat päällä
sitä kun ei ole viellä potkittu.
::No hetkinen viel' ohrana siel'
kyllä sinun nahkasi mitatahan tarkkaan.
Odotappa vaan, pajolainen saat
osaksesi kaikki murjut joita piru jaat.:
Lusikalla tuohisesta mämmiä mättää
se on vielä vajanaista aatella.

Siksipä joukolla nostakaamme kättä

jossa on purppura vaatetta.

::Ja sanokaamme hei, levätä me ei

ennenkuin ollahan isäntiä maassa.

Tulla sitä voi, viellä muitakin oi

kuin ruisjauho-mämmiä oh-hoh-hoi!::

(Hki 28.3.27)

33. Rajamäen marssi

(Hki 8.8.24 G:za)

On Rajamäki Kivinokan rannalla
jossa pojat ovat yhteisellä kannalla,
että puhdas ilo elämästä laululla
jota säestetään hymyllä ja naurulla
elon harmaille huolille irvistää
ja kaikkien mieliä virkistää
Oi hilpeät muistot ne seurahan jää
vaikka vihreät vuodetkin vierähtää.

(Hki 28.3.27)

34. Vangittujen muistolle

(sävel Aksel Öman)

Taas mielehemme muistuu
saa mielet kuohumaan
kun vankityrmiin suistuu
veljemme ohranaan.

Siell' poikiamme järkkyy
kiduttaa nälkähän
he uusia ja kärkyy
selleihin vankilan.

- Lyökäämme sorron kahleet pois!
sortajille turman tois
jos raatajat maailman lippunsa vaan
sais korkeelle hulmuilemaan.

Käy elämämme polku
vaaroissa vaivoissa
taiston teitä kulkiessa tunnemme kaihoissa

- Käy tiemme kerran voittoon
kahlehet murramme
rauhaisaan aamun koittoon
laulaen riennämme.

Toverit oi kuulkaa oi!
milloin sotatorvet soi.

Jolloin raatajat maailman sortajat lyö
milloin juhlaa me vietämme työn.

(Hki 28.3.27)

35. Ährän marssi

(Päistäre mutkanpuhaltaja)

Yhä työläisten ryysyisen rykmentin
osa olla on valkoisten vanki.

On ohranan komerot koitettava
ja piiskoja porvari-rengin.

Vielä keinoillaan tahtoo kasvattaa
minkä raakalais aivoillaan askartaa
jonka määrä on tylsentä henki.

Ei silti saa mieleemme lannistua
vaan varttua kaikki ne voimat.

Ei taistelu intomme laimentua
vaan noustava loistavaan loimuun.

Siks' voimia vaan ain kartuttamaan
käy kahlittu raataja vartuttamaan.

Sinun ruumiisi henkesi sointuun.

Ei jäykissä koivissa kompuroida
saa ainoakaan punapoika.

Ei vaalien ruumiinsa raihnautta
villehtiä käyskely-aikaa!

Veli Ährään vaan tule norjentumaan
vartalo vanhankin sorjentumaan
siellä jäykätkin jänteheet soivat!

Siellä veljet käy kentälle kilpailuun
vaikka ympäröi heit' oka-aita.

Vakka vierellä vartia vampyyri
ei röyhkeys senkään voita.

Hei, heittoja vaan ja hyppyjä taas
vielä kuulakin lentää kuin kanuunasta,
kun Ährä käy voimien koittoon.

(Hki 28.3.27)

36. Puurojuhla

(Sävel: mulla on priki, omani iki)

Mieltämme viihtää, puuro kun hiihtää

kauhoillamme sievästi hip-pelis hop.

Tunne on lämmin, enentyvämmiin

pöydistä jo kuuluvi piisaa jo stop.

Mikko se hei, leikistä ei

suuttuva viellä kehtaa

alku on kaunis - lautoista viis

kasvoille tuo, lämpö jo luo

purppura-puna ehtaa

poika on terve siis.

Toista on noiden tyttöjen joiden

mielessä ompi mieluiset miekkoset ties

vartaloliivit vietävän tiiviit

annettu heille helkkarin veikeä ies.

Kihlat ne oi, korvissa soi

lempeänsä prati rullaa

rinnalla rimpsut, rampsut ja muut

tyttöset nää, ymmärtää, viehättäviä ollaan

kirsikka suppusuut.

Kivinokka kerran, päivänä herran

vierahaks' sai Eevoja kokonaista kuus

Täällä taas ollaan,

Mölylästä tullaan

ruskeasilmä ummikko raikkaasti huus.

Nälkä on meill', ruokaa teill'

Rajamäen pojat onko

nyt kelpais vaikka jänispaistikin

nyt sitä hoi alkaa voi luulenpa

eri talkoo, niin sanoo aistikin.

Leipää ei ollut, perunat oli loppu
kahvista oli jäljellä muistokset vain.
Tuosta ei tullut, sentään viel' hoppu
ryynejä oli pussissa viel' kiloittain.
Kilisevän iso pannu toi,
itseensä veti vettä viisitoista litraa
enemmänkin.
Aikansa vei valmista oi
puuroa tuli, että hirvitti katsellakkin.
Kevät ne meille, haastehen heitti
kun luskat me heille tarjottihin.
Tuostapa alkoi ohrainen leikki
minkä se teki luonnolle - varjollekin.
Yksi ja toinen helläsi meil'
poikamme koko sarjan
hakkasivat ruojat leikistä pois:
nauroivat vielä: yksinpä tein
mennäänkö kilpa marjaan
jos teillä onni ois!

(Hki 29.3.27)

37. Kumouksen kalpamaan

On kumouksen kalpamaan
lyön pirstoiks kahleet orjien
Muo kansan tuska johdattaa
ja kosto veljien.

Muun kaiken petän viekastellaan
niin jo tarvitaan.

Vaan vallan-kumousta on,
sen vannoin milloin vaan.

(Hki 29.3.27)

38. Rajamäen herrat ja Alli

(kirj. G_za, sävel Oi Honolulu)

On Venetsialaiset
kaikki kivinokkalaiset
sen lystin tuntee jo muutenkin
mutta muutamilla viellä,
sitä emmehän me kiellä
on tässä kestissä uuttakin.
Siks täytyy laulaa
tässä venytellen kaulaa
mikä iltaman myös on tarkoitus
vainko hikoella tässä
tämän lavan hyörinässä
ja sitten seuraako arvoitus?
Oli kerran eräs tyttö
jolle tuntehien syttö
kaunoinen kaipuu - tuli rinnassa.
Oli elokuinen ilta
hänet vierahaksi silta
sai tuolla Brändöhön rannassa.
Kivinokkaan katsoi,
se vaivan kyllä maksoi
tuul korvihinsa toi laulelon.
Värilyhdyt monet loisti
hän itsellensä toisti
ah kuolla varmaan mun onni on.
Käsivarrellansa lakki
kulki Rajamäen sakki
ohi neidon kainon niin hempeän
hän suunsa avas meille
sanoi ”herrat ehkä teille”

- anteeks pyynnön teki lempeän
”on tuttu niemi tuolla
tämän lahden tuolla puolta
mis’ heijaa lyhdyt ja laulu soi,
oi neuvotteko mulle
tietä tuonne karkelolle
anteheks pyydän teilt herrat oi.”

Ja me Rajamäen herrat
jotka monen monet kerrat
on oltu täällä hälle vastattiin
mikä kunnia on meille
”tehdä palvelusta teille”
- nimikortit käteensä me laskettiin

Se oli hieno näytös
tämän poika-sakin käytös
ett’ oltu ollaan me maailmalla,
juttu luisti mainiosti
ihan Venetsiaan asti
jos hieman kerromme laululla.

Mutta neitosella tällä
oli halu enemmällä
huvilla itseänsä ravita
Siks kysyi hän näiltä
poika sakin älypäiltä
oisko meil’ muualta muistoja?
Me hymyeltiin, sekä hieman arasteltiin
kun juttu luiskahti - Venäjään
se oli neitoselle uutta
että siellä onnekkua
on paljon enemmän elämään.

Puolituntinen jo vierä

sekä asiamme kieri
hip-hiljaa ”nokkaa” ja eteenpäin
Meillä rohkeus jo kasvoi
uusi ystävämme uskoi
käteemme tarttui ja lausui näin
”Minä tahdon myöskin
olla mukanaan työs’kin
en ainoastaan vaan huvissa
se on kaunista ja suurta
mitä aattehenne uurtaa
se ei oo temmattu tuulista.

Oli tytön nimi Alli
hän toveriksi salli
ja toveriksi me kutsuttiin.
Nyt osastossa toimii
monet tehtävät jo hoivii,
ja kerran hänelle laulettiin
me Rajamäen herrat
on monen monet kerrat
tyttöjä saatu työhömmе kiin
kyllä kunnia on heidän
- vaikka konsti ompi meidän
siksi Allillekkіn me hurrattiin.

(Hki 29.3.27)

41. Rajamäen köörin esittelylaulu

Eikka poika isäntä ei tinki puolta tuumaa
ihanteesta kahvista jonka pitää olla kuumaa
kun Eikalla on hyvä mieli, siitä kertoo liukas kieli
liplatellen, laplatellen.

Järjestys se meillä on, siks otetaan nyt Oiva
Oiva joka Cimmyä ohjailee ja hoivaa
Kas täytyy olla Cimmyt jaavat että kaikki
pitää saaman liirumin laarumia.

Ison Villen laulua niin mielellänsä kuulee
silloin tuntee hiensoti et oopperasta tullee
Ville sunkaan hymyilee eikä koskaan pihistele
maallisen tavaran kanssa.

Ison Villen jälkeen tulee pikku Vilin vuoro
josta aina tappelee tuo tyttölasten kuoro
Kaikki tahtois saada Vilin jonkin pojat hulivilin
heilaksi itsellensä.

Mutta viatonta Vernerä, lemmessä ei tuuraa
kun hän ei osaa sekstata eikä ynnä muuta
Niinhän kertoi Vennu itse, se on totta jukoliste
likka-lapset menköön järveen.

Jäppis Masa kihloissa on Dallapeen kanssa
hellästi he ymmärtävät toinen toisiansa
Martin sydän sykähtelee, Sallapee kun soinnuttelee
kaunehinta kaihoistansa.

Laineen Guntsa kokenut on kommellusta monta
mutta tekemälläkään ei hänest tule onnetonta.
Rikkiviisahana kulkee, ehjät viisaudet sulkee
skoiijia on hoopona olla.

Kommersipa Rajamäkeen Antikaisen Suli

kipin teki tangossa ja äväreitä tuli.

Se on visaa monelle, vaan eipä ole hänelle
siksi hän jumpaa, jumpaa.

No voi kun tästä tulikin jo esittely fiini
kun Yletyisen Vallu lyödään laulun päähän kiini
siin on poika joka tykkää, öisin puhua vain mykkää
- hiipiä unten maille.

(Hki 28.3.27)

42. Aurinko armas

Aurinko armas taivaalla väikkyileepi
rantojen parmas vapaana läikkyilee
Nokkamme kunnaat kirkkaasti viherjötsee
Torpeedon soutu tahti meitä sinne jo vie
ja pitkän sillan kaaret tuonne jo häipy
ruskossa illan airomme päilyilee
Rannalla taivaan kaupungin savut häilyy
Saareemme soutu tahti meitä reippaasti vie.

Soutolaulu reipas raikuu
notkeana selkä taipuu
käsivarsi vankka koittaa
aallot voittaa.

Torpeedomme eteenpäin entää
kuohupäitä vastaan lentää
kesäriemut meille kutsuvat
kiehtovat soittoa.

Aurinko vaipuu purppurarusko saareen
tulessa koivut lehvät taipuilee.

Hiljaisuus ylhä, rauhamme yöllä kattaa
aallot vain iltatuulen kanssa leikkiä lyö
Jälkehen yömmä, saa sunnuntaipäivä
leikkiä lyömme kunnailla näillä
Aaltoset välkää, rannalla soitto helkkää
nuoruuden riemulaulut siellä kirkkaasti soi.

Nuoruutemme aika parhain
ystäväni ylös varhain
poistukohon huoli harmain, karvain, armain
Joka hetki elo entää, vuosikaudet meillä lentää
kesäkausi armas leikitse, riemuitse kanssain.

Syysyö kun lauha, saapuvi onnekkaille
rakkauden rauhan, satusaarillemme
unhoittuu vaivas, tuulinen tähtitaivas
kaukaisen kehtolaulun sulle sointua suo
Kuutamo rantaa, impesi kanssa kuljet
katseenne kantaa, välkkyvän yli veen
Onnenne vuotta, suutelot sulle tuottaa
nuoruuden riemulaulut silloin kauneimmat soivat
Venetsia-ilta koittaa, riemukkaine sävel soittaa
tanssitahti reipas raikuu
kaikuu, kaikuu
Lattialla armas entää
notkeana valssi lentää
riemulaulun sulle nuoruus ain!
kiehtoa soittaa.

(Hki 30.3.27)

44. Se naula veti

(Kirj. G:za Moskovassa 18.4.25. Sävel: Seuraa mua aavikoiden taa)

Syksy musta niinkuin peijakas
pilkistää taas vuorostansa silmiin
kysyy meiltä ketä haluttas
pistaa pientä liirumia filmiin?
No, aina, aina meillä muurataa
oli sitten kesä tahi talvi juu hei
vanhat lystit kuurataan ja luurataan
tässä taas kun innostuu!

Pakinkylään kerran matka ol'
joukollamme poikasella tällä
tieto että siellä laulelot
on ystäviä niin kuin emännällä
kun sitten Pakin-Pakinkylään
saavuttiin
niin synty meidän pojissamme
juu-ju-juu
kun yhtä pientä villinnäköist
plikkaa katseltiin
synty povissamme juu juu juu.

Tuo plikka villi sekä vakava
silmiänsä siristi ja aukoi
ol luontehelta metkan mukava
hän irvisteli laulumme kun laukoi
me hälle hälle, hälle laulettiin
tuota sydämmemme tulisinta juu-juu-juu
mutta vaikka kuinka riivatusti
ilmaa haukottiin
se oli turhaa juu juu juu.

Punatähti viimeks vedettiin
kylläkin vain vajavaisin palkein.
Tyttöön nyt tuskin katsottiin
hymy hällä - toive oli kalpein
mutt' mutta herrajee kun lopahti
tuo Punatähden viimmekin värssy juu
tyttö ablodeja laputti ja poskillemme taputti
ja sehän oli juu juu juu!!!

(Hki 30.3.27)

45. Turmion tuli

(Hki 10.10.24 G:za)

Tuskaisten tunteiden hyökyaallot lyö
sydämeni yltää epätoivon yö.
Aatos vain yksi on järkeni työ
puhtainta lempeä miks surmantuli syö.
Kuin hopean helke sun äänesi soi
ja katseesi aartehia sieluuni loi
nuo aarteeni kaunihit riistit pois
ken jälleen ne luoda vois.
Ensilemmen maljan huulilleni veit
hehkusuudelmilla mun orjaksesi teit
Uskoin hymyysi luotin sanaasi
sain palkaksi unhoituksesi
oli ylenkatse viiltävin sun vastauksesi
kun lempeäsi rukoilin kyynelin, anoin
olla orjasi.
Niin kylmästi nauraen ilkuit vaan
ja viittasit unholaan...
Henkeni kaipaa kuin kastetta maa
voimaa mi voisi sun kuvas karkoittaa
Silloinhan ehjänä rinta laulahtais
kun ei tuo pikku naurus kajahtais
vaan valssin sävelet kun kiehtoen soi
viel uskoni onnehen elpyä voi
saan hetkeksi taistelut unhoittaa
kun unelmat kangastaa.
Siks yhäti taas riennän sävelkarkeloon
ja tuuin tunteitani hetkeks lepohon.
Ilo ilmeissäni, leikin sanoillani
vaikka hiilos kiihtyis povessani

ja vaikertaisi kuinka tuo sydänparkani.

Muut eivät koskaan kuule ees huokausteni

sillä sääliä tahdo herättää en

olen lapsonen taistojen...

Turman tulen tuiman lemmestäni loit

mi kylvänyt on joita, sä kerran mulle soit

tuonut pettymystä myös toisten toiveille

vain hetken viihdytystä onnenkaipuille

Tuhot tunteisten kaaoksen sieluuni mun

sai unhoittajan ja unhoitetun

huumeisten hetkein elämykset

sekä tuntoni heräämykset.

Sydämeni laulun sai lemmen harhamaks'

erheistä painui sen sävel tummemmaks

kai vihdoin jo yhtyy erheen vuo

- siit aatos uusia kyseitä tuo

ensilempi himmykö näiden kera nuoruusvuosien

vai yhäkö viittovat mulle niit kenttiä taistojen

mi haastavat haavoitetuille,

tulikieltä muistojen.

(Hki 30.3.27)

47. Yksi ynnä yksi

Yksi ynnä yksi se on kaksi - juttu
kolmannellekin voi olla tuttu
kesä joka vietetty on ”nokassa”
suuressa tai pienessä sopukassa.

Luontohan se tikanpojan puuhun vetää
pikkutyöt joskus parrasta setää
kun hih hih hihi heh heh hehe hah
haha haa
hoh hoh hoho, hah hah haha hah
haha haa

”Nokkapojat” vetivät sen teltan puuhun
”Mesi-tytöt” supisivat melkein suuhun
että hih hih hihi j.n.e.

Mesitytöt järjestivät sitä ja tätä
Nokkapojat siunailivat elämätä
kun hih j.n.e.

Nokkapojat kalastivat suuren kalan
Mesitytöt vannoivat keittäjän valan
että hih j.n.e.

Nyt se alkaa juttu vasta hah hah haa
jota täytyy pikkusen sulattaa, että hih j.n.e.

Suuri kala hah hah haha hah haha haa
potki viellä sopassakin hah haha haa
että hih j.n.e.

Molemmat he kastuvat hah haha haa
tuskinpa tahtoivat kuivaakaan kun hih j.n.e.

(Hki 1.4.27)

48. Rallatus

Kivinokalle se on omistettu
tämä rallatus pienoinen vaan
jota yhtään ei oo somistettu
edes pienillä ankoillakaan.
Sitä voimmehan aiheeksi käyttää
mitä ”Nokassamme” toimitahan
siis harrastuksemme näyttää
mi kuuluu sen ohjelmahan.
Auringolta paistetta
tai kuutamolta loistetta
sangen mukavaa - on heila mukana
suukkosia leivotaan
otetaan ja tarjotaan.
Ilot suuret riemukkuudet loihditaan
kun parhaimmatkin satakielet
näin kilvan laulellaan.
Tui tui tui, tui tui tui, oma kultu
satasilmäinen lemmikkini.
Tui tui tui, tui tui tui tänne tultu
oi uskothan kuiskeheni.
Kivinokka on onnemme kehto
mi kauneinta säteilevi
ah nauttia siinä on ehto
kun tuntehet väreilevi.
Niin ne visertelevät
teltassansa lepäävät
kasvot hohtavat, tunteet hehkuvat
tulsta tulsta monessa
polttaa Amor povessa
itse hymyy lymyy teltan ovesta

huoliensa lennättää

sen kun ennättää.

Mutta mut mut, mut mut mutta mutta

joskus tähtäili muualle kai

siitä kos kos kos kos kosteutta

sekä kylmyyttä tunteetkin sai.

Alkoi mot mot motmot motkotuksens'

josta tulvahteli moittehen vuo

kunnes kot kot kot kot kotkotuksens

jälkeen Amor taas viihtyä luo.

Vanha hm - tarina

liverrys ja marina

niin se ompi heill'

mutt' ei ole meill'

meill' ei kuulu motkotus

eikä ko-ko kotkotus.

Vaikka meillä povella

ois lemmen hivellys

niin sille kuuluu todella

vain tämä liverrys.

(Hki 1.4.27)

49. Vaaliviisu

Nyt kunnolliseen taisteluun

käypi Suomen kansa.

Ja kukin koittaa listoillensa

työntää parhaimpansa.

Mut työläisillä on

tuo sakki verraton

on siinä miehet karaistummat

luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten

on meillä Nurminen

on Jokela, on Niemistö

on Sandra Lehtinenkin.

Porvarit ja noskelaiset

omiansa kiittää

ja niiden nimein etehen he titteleitä liittää.

Mut työläisillä on

tuo lista verraton

on siinä miehet karaistummat

luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten

on meillä Hulkkonen

on Ollila on Moisio

on Antikaisen Mimmi.

Valtuustossa porvareille

nosket kättä lyövät

ja työläisedut hernekeittoon

useinkin he myövät.

Mut lahjomaton on

tuo joukko verraton

mis ovat miehet karaistummat

luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten

on meillä Lehtinen

on Holopainen, Viherkoski

sekä Enteen Yrjö.

Äsken vasta valtuusnosket

itsens ilmi antoi.

He kuninkaalle kunnan varat

kumartaen kantoi.

Mut sitä vastusti

tuo työläisjoukko, mi

on monta kertaa karaistunut

luokkataistelussa.

Hei, vaalii hurraten,

on meillä Rantanen

on Luostarinen, on Varelius

ja Raatikaisen Lyyli.

Ei porvaristo työttömistä

huolehtia huoli,

on siitä sama työläinen

jos eli taikka kuoli.

Mut työläisillä on

tuo lista verraton,

on siinä miehet karaistummat

luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten,

on meillä Paananen

on Haverinen, on Soisalo

on Peltolehden Olmi.

Porvariston hyväksymä

on myös sekin oppi

ett työläisille asunnoksi

kelpais koirankoppi.

Mut työläisillä on
tuo lista verraton
mis ovat miehet karaistummat
luokkataistelussa.

Hei, heille hurratkaa
on meillä Salomaa
on Uurtamo, on Kuusisto
on Kajander ja Komppa.

Vaalitoimistomme kimppuun
ohranakin hyökkäs
ja sosialidemokraatit
hyväksyen nyökkäs.

Siis meillä sentään on
tuo lista verraton
mis ovat miehet karaistummat
luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten
on meillä Haapanen
on Pakarinen, on Pekkala
on myöskin Mimmi Lumme.

Ja vaikka vaalipapereita
Riekin pojat veivät
niin siitä työläisvaalitoimet
säikähtäneet eivät.

Työ jatkuu ennallaan
näät, sehän tunnetaan,
et meillä miehet karaistut on
luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten
on meillä Niittynen
on Valenius, Rinne, Mäki sekä

Lehti ja Laineen Hilma.

Porvarit ja nosket soimaa

ehdokkaita meidän

mut niiden vertaist ei ole

herrasturkit heidän.

Vain meillä, meillä on

tuo joukko verraton

mis ovat miehet karaistummat

luokkataistelussa.

Hei, vaaliin hurraten

on meillä Heinonen

on Auer, Aalto, Gröönroos sekä

Airaksisen Fanni.

Ja koskaan reilu työläinen ei

heitä ääntään veteen,

sil eihän kukaan päärlyjäkään

laita siksin eteen.

Vain työläisillä on

tuo lista verraton

mis ovat miehet karaistummat

luokkataistelussa.

Siis vaaliin hurraten

on meillä Aronen

on Vahlroos, Nurmi, Perho sekä

Pietikäisen Tiina.

Tunnettua on jo totuus

että ainoastaan

työläisedustajat lyövät

porvareille vastaan.

Mut työläisillä on

tuo joukko verraton

mis ovat miehet karaistummat
luokkataistelussa.

Hei vaaliin hurraten

on meillä Nurminen

on Jokela on Niemistö

on myöskin Enteen Yrjö.

Vaalivoitto työläisille

olkoon meidän tunnus

se sattuu porvaria niin kuin

suolan kilon punnus.

Ja meillä silloin on

tuo valta verraton

mi pienin uhrauksin saatiin

vaalitaistelussa.

Hei, vaaliin hurraten

on meillä Hulkkonen

on Allila on Moisio

on Sandra Lehtinenkin.

(Hki 16.4.27)

54. R.P. Juhannus viisu

(Sävel: Minä hilpeätä pilaa olen suonut (Pilan laskia))

Jussi on luoksemme saapunut
kesävieraana vihreänä oi,
tänne pohjolan helmahan kantanut
sulo-kukkaset tuoksuvat noi,
pikkulintujen elämän visertely
on tulkkeja meidän myös,
suviauringon hellän hyväilyt
iki-helmiä muistojen vyös.

Nyt ralla-la-laa ja lalla-la-laa
taas saassa joukossa laulellaan,
se toivomus hoi, että valoa oi
myös Rajamäen raitilla raikuen soi.

Jokapäiväinen elämä on harmaata
vaikka huoli on aina uus,
mutta Juhannuspäivä armaita
viel verhoovi onnekkuus,
kun ne tarjoovat lämpöä meillekin
joita kolhivi elämässä noi
sen seitsemät herrat ja narritkin
joille ”mammona” kruunun loi.
Se kruunu on meidän leivästä
sen saamme jos annamme seivästä
niille herroille sekä narreille
jotka työksensä meille vain irvistelee.

Kun Juhannus on kerran vuodessa
kas sillä on kujehia lies,
näin kyselipä kahvia juodessa
eräs veitikka mielessä mies.
Tuo veitikka nuori oli neitonen

mi juhannusta oottanut ol'
sillä Kalle oli kirjannut kaarrellen
ketä toivoisi karkelol'
oli ääneensä haaveillut teltasta
jossa kaikki on siistiä herttaista
kyllä Kallella on, kyllä Kallella on
sillä Kalle on raitis ja tuhmaton.

Kalle-poika sepänsälli nokinenä tää
oli moukarin unhoittanut
Kas mieltänsä aatos lämmittää:
hei Juhannus on alkanut!
Oma, kullanmuru, pulmu pulu puhtoinen,
tuo haave se kangastaa
ah, pyhä olet lempeni kaunoinen
mutta tohdinko tunnustaa.

Noin mandoliini soi
jota Kalle poika toi
sydän herkkänä illalla soittelo.
[Kuta?] ymmärtävän näytti ystävä hän
mi kuunteli soittova lempivän.

Palas haavehet hetkeksi kaupunkiin
mi kaukana siinsi maas'
kävi tehtaassa käsiksi jo moukariin
hiki helmeili otsalla taas
jumal auta ne pienet penningit
jotka palkkana työstäni saan,
ja kuulemma herrojen meiningit
että vielläkin alennetaan.

Kiersi miettehet noi
repi haaveensa oi,
kun järki nyt tunnetta vastahan toi
tosiseikkoja viis'

tuli päätös siis:

noi haaveeni vieköhön vaikkapa hiis.

Mutta ”amori” kun kun piikkejänsä pisteli

veti Kallekin hymyhyyn suun,

oli Juhannustulet johon viskeli

risut, huolet ja kaiken muun,

valo nostatti mieltä sekä uudelleen

heräs tunteita hiidestä kai,

koska salassa jo näkyivät suudelleen

se oli nälkä ai-jai-ai.

Tuolla ”haidari” soi

sinne riensivät noi

missä toiset jo temmelsi, karkeloi.

Kyllä juhannus on eri vallaton

siks’ että se kerran vuodessa on.

Jäi vuosia muutamia hiljalleen

oli Kallekin ”akanmies” tää

tänä aamuna hihkaissut Irjalleen

oi kuule sä miehesi pää.

Sinä olet ihan viittä vuotta nuorempi

vaikka kaksi on sylissäsi noi

olet yhäti sä minulle rakkaampi

joka Juhannus ah-hoh-hoi.

Ah ilmassa, maas

tutut säveleet taas

ilo ihmis-mielessä nuorekkaas’.

Kyllä Juhannus on eri vallaton,

mutta miks vain se kerran vuodessa on?

Se on siks’ että aurinko herttaista

vain hetkisen lämpöä luo

kun antimet työmailta tehtaista

jo syömehen tuo.

Kun kapitaali-kahlehen murramme
punalippumme liehuos oi!

Kun aatteelle voimamme uhraamme
ikijuhannus koittaa voi

meillä voimahan on, sydän uupumaton
meillä voittohon usko on horjumaton

Kumo-laulut jo soi, taisto kasvaos oi
uus yhteiskuntamme syntyä voi.

(Hki 16.4.27, "Jouluviisusta" kääntänyt Ville Alanko)

58. Marilaisten porssi

(”Rajamäen pojille” kirj. Ahti H. Einola)

Soolo: Pojat...

Kuoro: Mitä niin, mitä niin?

Soolo: Kansan urhokkaan..

Kuoro: Ahaa, ahaa

Soolo: Mi Puolan Lützenin ja Narvan

Kuoro: Missä missä

Soolo: Tanterella verta vuoti

Kuoro: Uhuh, uhuh, uhuh!

Soolo: Viel’ on...

Kuoro: Mitä on, mitä on?

Soolo: Suomi voimissaan

Kuoro: Vai on, vai on

Soolo: Mi vihollisen hurmehella peittää maan

Kuoro: Uhuuuuuuuuuuh

Soolo: Pois, pois

Kuoro: Minne, minne

Soolo: Toimet rauhaisat

Kuoro: Ahaa, ahaa

Soolo: Kun tulta tuiskii, myrsky käy, ja viuhkaa kanunoista luoti

Kuoro: BOM (*Kimakka ääni kirkaisee*)

Soolo: Eespäin...

Kuoro: MARS

Soolo: Miehet uljahat

Kuoro: Yks kaks yks kaks

Soolo: Meit isiemme ikihenget seuraavat

Kuoro: Vat, vat, vat, vat (*vatvatetaan marssin tahdissa siksi kunnes jokainen on pois näyttämöltä*)

(Hki 6.5.27)

59. Muuan markkinaveisu

(”Rajamäen pojille” Ahti H. Einola)

Nyt kerromme teille sen tarinan
kuinka Matti sen Maijan nai,
jälkeen sen maurun ja marinan
jonk’ jokainen muistaa kai
Matti oli talossa renki mies
ja Maija oli piikainen pien.
He kumpikin omat tehtävät ties
ja tunsivat raatajain hien.

Oli Maija kuin ruusunen kaunehin
ja Matti kun visanen puu.
Kaikk’ yrittivät Maijan [luttihin?]
mut Matti vain pääsi - ei muut.
Mitä haasteli Mattimme kullalleen
sen tiedämme yksin vain
Hän oli aivan vaiti ja hiljakseen
ei edes halata tohtinut lain.

Hän syötteli Maijalle vehnäistä
jok’ ikinen kului näin yö
niin, ja puhuipa joskus lehmästä
ja joskus myös sanoi että syö.
Mutt lemme ei huhunut sanaakaan
eikä suukkoa anonut.

Jos Maija kysy ”mennäänkö pappilaan”
hän mitään ei sanonut.

Näin kului vuodet ja aina vain
Maija ruinas ja Matti ol’ vait.
Mutta muistamme hyvin sen sunnuntain
kun kääntyivät kohtalon lait.

Oi Maija näet sormukset hankkinut
ja niin sitä kihlattiin.

Oli Matin Maijamme vanginnut
ja iäks hänet kahlittiin.

Ja kuukauden perästä pappilaan
Maija se Mattinsa vei.

Ja niin sitä joutui ukkolaan
ilman että hän aavisti, ei.

Hän edelleen oli vain hiljalleen
sanoi sanoja päivässä kaks
ja illalla nukkui vuoteessaan
kuin ollut ois viaton laps.

Näin jatkui vuosia kymmenen
ja edelleen lisäksi viis.

Ja suuttui Maijamme rauhainen
ja manas ”jo nyt on hiis”.

Sä etkö tiedä miks naimisiin
me menneet olemme oi?

Sinä olet kuin nolla, mokoma, niin
etkö tiedä miks luoja sun loi?

Jo vastasi Matti verkalleen
”no tiedän sen tottapa kai”.

Siks’ mies se antauu vaimolleen
että joku pois nuoret nai.

Kyllä tiedän senkin elättää
että täytyy mun miehenä sua
nyt nukun ja et saa herättää
ennen aamua mitenkään mua.

Mutta yhtä ei Matti vain tietänyt
vaikka kuinka hän yrittikin
miksi Maija lullan oli teettänyt

sinne nukkuma kamariin.

Myös sitä hän voinut ei aavistaa

mistä johtui että lapsetta sai

tuo Maija tietänsä taivaltaa

- No, se luojan tahto ol kai...

61. Talven muistot

Talven muistot ensin lauletaan

[päisin?] kun saataisi

työllä nyt juhlitaan

Harvoinhan pakkas päivä paistelee

paljonkin harvemmin ilomme loistelee

Orjien talvet työtä ja tuskaa

parhaaksi kääntyi kulku jos sen.

Taikka sai työttömyys tummaisa turmaisa

vieraaks työläisen.

Päivästä päivähän kuljemme vain

tuulokset toiveita kuiskuvi ain

saavu jo, saavu, kevät sä armainen.

Veljet siskot sävel vaihdettais

laulumme iloinen

niin jos vain saatettais.

Laulu meidän laulu ompi tää

suruisen siksi sen, sävelet heläjää.

Orjuuteen syösty on luokkamme kallis

kahleiden soiton kuulet sä vain.

Murjuihin telkesi valtias valkoinen

työläiset Suomen maan.

Raskaana työn orjan taittuvi tie

raskaammat vangilla kahleensa lie

kuiva ei viel ei, orpojen kyyneleet.

Kuollut sentään usko meillä ei

tarmolla etsimme tien auki nuoret hei,

kerran meille päivä kirkastuu

riemukkain, onnekkain, elämä aukeutuu.

Murjusta kansa nousee kun kerran

murskana silloin valta on tää
silloin ei työläisten sortajain linnoista
raadellen toista jää.

Päivästä päivähän kuljemme vain
toivehet rinnassa kuiskivi ain
saavu jo, saavu, kevät sä suloinen.

(Hki 13.8.27)

63. Meripojan laulu

(R:en pojille kirj. Ahti H. Einola)

Tässä joukko on Rajamäen poikia
joilla kurssi on kaikkialla oikia
me mailmaa hymyhuulin reisataan
ja murheet kaikki hiiteen veisataan.

Vaik' mennään itään etelään
ja vaikka veteen vetelään
niin kaik' on olrait veri kuu
joka hetki juu.

Kerran Intiassa tappeluhun jouduttiin
ja vihollinen koitti käydä meihin kiin,
mutta urheina ne puolustella koitettiin
ja juoksussa ne raukat voitettiin.

Vaik mennään itään, etelään j.n.e.

Kerran Amerikass' meit' ahdistivat leijoonat
ne syödä meidät meinasivat peijoonat
Mutt' yhden meistä ehtivät kun pienentää
ne ei huolinneetkaan enää enempää.

Vaik mennään itään, etelään j.n.e.

Taas kerran me napamailla jouduttiin
jääkarhujen kiertämänä saarroksiin
mutta niille kun me viisujamme veisattiin
ne nauruun kuoli, kuoli totta niin.

Vaik mentäis itään, etelään j.n.e.

Sitten vihdoin viimein viimein haaksrikkoon jouduttiin
ja joka sorkka laivan kanssa hukuttiin
mutta sittenkin me juuri siin hukkuessa
näin jäähyväisiks malli veisattiin.

Vaik mennään itään, etelään j.n.e.

(Hki 13.8.27)

64. Se jazzi

(R:en pojille Ahti H. Einola)

Nyt cimmyjen tahti ja jazzien mahti
tätä maailmata hallitsee.

Se ukkoja, akkoja, rampoja, nuoria
tahtihinsa villitsee.

Se polvia vääntää ja ahtereita kääntää
ja tuntehia hemaisee.

Suloiset suukkoset, katsehet iloiset
se-se jakelee herranjee!

Mutta, mutta meitä naurattaa
tämä kuinka maailmata hassuttaa
(naurua)

mailmata hassuttaa.

Jos menet vaikka minne, tänne taikka sinne
niin aina vain kuulla saat,
kuink' rumpujen jyske ja lapikasten ryske
täyttävi taivaat ja maat.

On jazzissa taikaa ja maailmassa aikaa
että kylliksi laahata saat.

Ihanaa ha ha haa, tanssia jazzia
se-se hemaisee ai jai jai!

Mutta, mutta meitä naurattaa
j.n.e.

Nyt cimmyt on muodiss' ja jokaises puodiss'
niist asioista haastetaan.

Jos syntyvi lapsi, niin taikka kaksi
niin silloinkin jazzillaan.

Jos kuoleepi Mari tai vihitään pari
niin cimmy se sijansa saa.

Aina vaan, missä vaan, koska vaan, tavataan

heti jazzataan aijajjaa!

Mutta, mutta meitä naurattaa

j.n.e.

Jos kuolemme kerran, niin edessä herran

kai jazzaten tansimme.

Ja sittenkin vielä, taivahan tiellä

me hypimme cimmymme.

Niin soiton on vuoro, kans enkeli-kuoro

me jazzia soitamme.

Hihkuen, hurraten, nauraen, laulaen

me päivämme vietämme.

Mutta, mutta meitä naurattaa

j.n.e.

Jos herramme suuttuu ja pahaksi muuttuu

ja hornahan meidät vie.

Niin silloinkin siellä, helvetin tiellä,

meill' jazzaten hauska on lie.

Jos palannein nahoin, piru voi pahoin

niin jazzi sen parantaa.

Onnea, iloa, sopua, riemua

sielläkin osakseen saa.

Mutta, mutta meitä naurattaa

tämä kuinka maailmaa hassuttaa

(naurua)

mailmata hassuttaa.

(Hki 14.8.27)

66. Kivinokan tervehdys

Seuraa meitä aallokoiden taa
siellä löytyy aamuruskon maa.

Kivinokka kaunis viherjöin
laulut raikuu päivin sekä öin.

Tuttu vieras jos oot meille
terve tultuas vaan

kun aatteesi punaisena
punaisena hohtaa

joukossa olla saat.

Täällä vartes aurinkoa saa
kesäpäivät täällä urheillaan.

Sinipilviin keihäs kärki vie
leikitellen uima rantaan tie.

Tuttu, vieras jos oot meille
j.n.e.

Tyttö täällä päivän polttama
kanssas alle pihlajoiden saat.

Suutelema on jo auringon
kenties se sullekin suo suutelon.

Tuttu, vieras jos oot meille
j.n.e.

Seuraa meitä aallokoiden taa
siellä löytyy aamuruskon maa.

Kivinokka kaunis viherjöin
laulut raikuu päivin sekä öin.

Tuttu, vieras jos oot meille
j.n.e.

Seuraa meitä luokkataisteluun
yhteisvoimin siihen valmistuu.

Koulunasi Kivinokka tää

taistolaulul jossa heläjää.
Tuttu, vieras jos oot meille
terve tultuas vaan,
kun lippumme punaisena
punaisena johtaa
työläisarmeijaa.
(Hki 14.8.27)

67. Muotihulluudesta

(R:en Pojille kirj. Ahti H. Einola)

Nyt muotihulluus on vallalla

asti ylimpään Petsamoon

rahal saatu hiellä ja vaivalla

se ahmivi varjelkoon!

Se peto syö hihat ja helmat kaik'

ja rinnatkin paljastaa.

Se muoti on villi ja tekee mitä vain

kun uhrejaan valjastaa.

Muoti, muoti oi

jokaisen huulilla soi.

Se höhliksi vanhat ja nuoret saa

ja se pukee ja paljastaa.

Nyt muodiss' on hamehet sellaiset

jotta polvet ne paljastaa

niis astellen vilustuu neitokset

ja ne rykii ja aivastaa.

On [bobatut?] tukat ja chinglatut päät

ja kangas on harsoa vain.

Oli kesä tai talviset pakkassäät

sama puku heillä yllä on ain

Muoti, muoti oi

j.n.e.

Myös muotiin on tullut jazzit ja muut

charlestonit ja sellaiset

niitä soittavat kastrullin kannet ja luut

värkit jos millaiset.

Niitä tanssitaan polvet yhdessä näin

ja mennään edes ja taa

ja seissään paikalla, juostaan päin

siinä vaikkapa pussata saa.

Näet muoti, muoti oi

j.n.e.

Tän kaiken hyvinkin ymmärtää

kun halua riittää vain

ylen raskas on matonen elämä tää

jos hauskaa oisi ei lain.

Näet muoti tuo uutta ain tullessaan

sen tietää jokainen kai

kun vaatteit on vähän

joka päivä on vain

kun saunapäivä ja lauantai.

Muoti, muoti oi

jokaisen huolilla soi

se höhliksi vanhat ja nuoret saa

ja se pukee ja paljastaa.

(Hki 14.8.27)

69. Musta Sam

(R:en pojille kirj. Ahti H. Einola)

Tämä Sam mies Afrikan

on musta iholtaan.

On ilomielinen

ja herkkä kielinen

eikä niinkun valkoinen mies.

Musta murheinen

vaan Samin taivas kirkas on

ja mieli huoleton.

Sami on malli tän mailman ihmisen

kaltaiseni tulisi olla jokaisen.

Jos murhe mua painaa ja velka ahdistaa

näin soitellen Sam pois ne unhoittaa.

Ujo mies on valkoinen

seuras sulo-impyen

jos suutaan kohtaa suu

hän kohta punastuu.

Mutta Samin toista on

kun hän ryöstää suutelon.

En punastu, en vaalene,

näet musta pinta on.

Ja kakakass' jos joskus Sam nyrkin

silmään saa

niin sinelmää ei tule, korkeintaan turpoaa.

Jos paha vaimon pakana

mun niskaan tarraa kiin'

näin soitellen ja laulelen siin!

Tämä Sam on herrasmies

viel' kerran kuka ties.

Mun keisariksi valitaan

kun saavun Afrikkaan.

Moni silloin tytöist' jää,

sillä herra kruunupää

"Sam ensimmäinen" laivanlastin

vie tyttöjä mennessään.

Näin hauskasti jos sattuis viell'

kerran tuuraamaan.

Niin silloin herrat valkonaamat

tulkaa katsomaan

kuinka keskell' vaimojanne Sam herra tää,

näin soitoin onnestansa livertää.

(Hki 4.10.27)

71. Sotakoulun pojat

Suomessa jylläävät hakaristit
siks' kunnes leikkiin käy kommunistit
sotakoulun pojat sorjat
voimakkaat ja suorat, norjat
joilla sisua on tuhannesti
hip hei juu.

Kommunistit nistit, nistit
lahtareille ristit ristit
monet hitsit hitsit hitsit
ompi tiedossa juu!

Kaukana leikki on sitten siellä
näät pojat ei kysy ”pursun” mieltä
hei! sotakoulun pojat leikkaa
taitavasti tenttaa teikkaa
että kahakoissa hys-hei-juu.

Kommunistit nistit, nistit j.n.e.
Kun lyöty maihin on lahtarismi
niin kohoo työllämme kommunismi
puna-liput liehuu yllä
puna-soturit ne kyllä
pitää huolen että pysyvätkin
hi, hei, juu.

Kommunistit nistit, nistit j.n.e.

(Hki 4.10.27)

72. Syyslaulu

(R:en pojille kirj. Ahti H. Einola)

Syysvihurit nyt virsiänsä soittaa

keltaisina lehdet lentelee.

Vilu silkkisukka neitosel jo voittaa

nuha puetunkin nenän turmelee.

Syys on, syys on,

on kylmää, ett uhhuhhuu,

kenties, kenties,

itse kuukin jo mokomassa kohmettuu.

Ovat puistojen kukkaset jo kuolleet

plankkarit on loikkineet jo pois,

ja ne pojat jotka tyttöjä on nuolleet

sen seuraukset toisille jo sois.

Syys on, syys on

kaik' ollehet unhoittuu,

siks' lie, siks' lie

nyt jo hallan kylmäks käynyt on kullan suu.

On alkanut jo pienokaisten koulu

ja rikkahilla on hauskaa niin

kuin joka päivä heillä oisi joulukuu ja kova kiire helvettiin.

Syys on, syys on

se ihmiset villitsee,

siks' lie, siks' lie

vakaa aurinkokin nousuansa hillitsee.

Pirtujobbarit nyt viinojansa kantaa

kun pimeäss' ei kukaan heitä nää.

Jo jänttiläiset apuaan heill' antaa

sen viraltaan kun suinkin ennättää.

On syys, on syyskuu ja lääkkeitä kaupailaan

siks' lie, siks' lie

sitä ulkomailta asti tänne rahtaillaan.

Mitä siitä vaikk' onkin kesä loppu

aika aikaansa on kerrallaan.

Tositoiminnassa myöskin nyt on hoppu

kaikki seisokaamme paikallaan.

Syys on, syys on,

siis toimehen ryhtykää!

Siis hei, siis hei!

Te proletaarit rintamaamme yhtykää!

(Hki 4.10.27)

74. Yhtä ja toista, mitä vain...

(R:en pojille kirj. Ahti H. Einola)

Maailmassa tapahtuu yhtä ja toista
mitä vain
hyvää pa(h)aa tukuttain, vähittäin
ja sarjottain.

Yksi hautoo surujansa, toinen
nauraa ilojansa
kolmas kuiskii juorujansa, hääää!
Täälläistä on maailma,
kaikki täällä jotain saa
ja aina jotain uutta täällä
sattuu juu.

Kaikk' on paikallaan
taikka rempallaan,
tapahtukoon mitä vaan
aina kaikki arvottaa,
riippuen kuink' aina täällä onnistuu
sinä, hän tai joku muu...

Joudut jos sa naimisiin ukkomiesten Tuonelaan
ja orjan lailla joudut niinkuin
kaakki tietäs kulkemaan.
Silloin raskast' on sun olla
olet vain kuin paljas nolla
taivut kaikkeen sovinnolla, hää!
Tällaista on maailma j.n.e.

Hallitukset Suomenmaan tämäntästä
uusiintuu,
mennen päivä kerrallaan
taikka joskus koko kuu
sitten jälleen mullin mallin

kansa panee valtapallin
uudet kaakit pannaan talliin, hää!

Tällaista on maailma j.n.e.

Kaikenlaiset Oksmannit, lottaneidit
hymysuut,
s.k.laisten kumppanit,
lääkärneidit ynnä muut,
kavallusta harjoittavat, ulkomaille matkustavat
valtiookin huiputtavat, hää!

Tällaista on maailma j.n.e.

Eduskunta jälleen taas, suuta soittaa
kolkassaan.

Ei paikkaa löydy Suomenmaas'
miss' ei sitä kuulla saa
radiolla kaikkialle, koti sekä ulkomaille
helvettiin ja taivahalle - hää!

Tällaista on maailma j.n.e.

Kieltolaimme kaatajat pirtujansa rahtailee,
jänttiläiset raatajat sokkosilmin
vahtailee,
jos trokarit on tällä puolla,
etsivät on tuolla puolla,
silmät heillä selkäpuolla, hääää!

Tällaista on maailma j.n.e.

(Hki 4.10.27)

76. Herääminen

(R:en pojille Ahti H. Einola)

Jo saavutin onneni maan
sen viihdyn tuntea jo saan.
Siell' aurinko ain' loistaa
kuin parhain mun ystävä se oisi.
Murheita tunne nyt en,
en huolia arkisen.
Tää murheeni kaikk' poistaa,
tääll' viihtyä iäti voin.
Pian hei herätkäätte
töihin viel rientäkäätte!
Toimet jo kutsuvat sua
on raskas kohtalomme
se tuskaa täynnä on.
Siks heti hei, herätkäätte
muuten oi nälkää näätte,
lepo vie mierolaan oi!
On kova kohtalomme aina
ain' asti kuolemaan.
Univuoret nyt selvästi nään
sinilavahan ylläni pään.
Nään virran kuin briljantivyön
ja keijut nään tansissa lymyssä yön.
Unta tää vaikka on vain
en huolia tunne nyt lain.
Käyn keijujen karkelohon
kun Pan-huilut hulluina soittaa.
Pian hei herätkäätte j.n.e.
Unen helmaan käy kanssani mun
veli, uupunut taisteluhun.

Siell' onnea kylliksi on
vaikk' arkes oisi kohdallas kuink' riemuton.

Rauhan siell' rintaasi saat,
siellä riistaiset metsät ja maat,
siellä leppoisa uinailla sun,
asti siihen, kun tehtaat näin soittaa:

Pian hei herätkäätte
töihinne rientäkäätte.

Toimet jo kutsuvat sua.

On raskas kohtalomme
se tuskaa täynnä on.

Siks heti hei, herätkäätte
muuten oi nälkää näätte
lepo vie mierolaan, oi!

On kova kohtalomme aina
ain' asti kuolemaan.

(Hki 5.10.27)

78. R.P.:n hm

(kirj. Ville Alanko)

Soolo: Kultakutrini, mä lemmin sua
sun elämäsi on mun
äl' oma armaani sä hylkää mua
tullos omakseni mun.

Rinnallasi kulkea
mä elon okaissa vaan
sun sylihini sulkea
sinut armahani saan.

Kuoro: Ha ha ha ha ha ha haa
tää on kaikki mukavata
ha ha ha ha ha ha ha ha
ha ha ha haa.

Mitäs turhia sinä haaveilet
noita rakkauden tunnustuksia heittelet.

Äl' silmäyst luo tyttöön norjaan
toinen sulla sadon korjaa
satua on elämässä rakkaus.

Älä ilmoille surujasi ruikuta
sä itsess' tässä porukassa huojenna.

Tääl' iloa kyl' sulle riittää
onneansa kaikki kiittää
kun ei ole elämässä harmia.

Nuo neidot ne on kuin ha ha ha haa
ne mielessä aina kangastaa.

Vaan riemua meill' ain riittää
koittakaa te sitä niittää
niin ei ole elämässä harmia.

(Hki 5.10.27)

79. Tralli-laulu

(”Rajamäen Pojille” kirj. Ahti H. Einola)

Nyt laulamme me pienen viisutrallin

oikein ehta ivalaulun mallin.

On aiheenamme kaikenlaiset jutut

skandaalit ja kaikenlaiset

Hah-haha-hah-hah-hah-haa

pikku synnit meille tutut.

Ens’ töiksi tahdomme me ilmiantaa

syyn miksi juorut lerppakieltä kantaa.

He liiaks luottaneet on juorupuuhun

ja siksi juorujilla kielet

Hah-haha-hah-hah-hah-haa

eivät mahdu enään suuhun.

Myös tahdomme me siihen seikkaan viittoa

miks’ muutamat ei kieltolaista piittaa.

Heillä on varmaan aivois’ jotain vikaa

ja siksi pitävät he veljinänsä.

Hah-haha-hah-hah-hah-haa

ojassa ryömiväistä sikaa.

Myös ilmaisemme miksi kaikkialla

mies on orja-akkavallan alla.

Kas siks’ ett’ naisen sisu on kuin paasi

ja ukkomies on kuni suuri

Hah-haha-hah-hah-hah-haa

suuri pitkäkorva aasi.

Miks’ neidot sulhasia vaihtaa sekä puskaa

ja tuottaa poloisille kaiken laista tuskaa.

Se johtuu siitä, ettei tytöt malta

maistamatta olla vähän

Hah-haha-hah-hah-haa

joka pojan nenän alta.

Ja miksi vihatuiksi anopit on tullut

sen tietää kai niin viisahat kuin hullut.

Siks' ettei vävyilleen he anna [vi??tirauhaa?]

ja tyttöjen halustakin he jo

Hah-haha-hah-hah-haa

vävy poikaa haukkuu pauhaa.

Kai tämä tralli tällä kertaa riittää

siis saamme kumartaa ja kuulioita kiittää.

Meill' uuden laulun laulantaan on hoppu

siis kädet ristiin rinnoille ja

Hah-haha-hah-hah-haa

hartaina sanokaamme loppu.

(Hki 5.10.27)

81. Nyrkkeily laulu

(R.P.:lle kirj. Ahti H. Einola)

Kas nämä jehut eivät kehu
eikä rintaa pullista.

Mutt' onpa hiisi, miestä viisi
ellei nyrkein mullista.

Ei vihassa, vaan sovinnossa näin
näin, näin, taas askel eteen ja taaksepäin
ja sitten toisiansa ymmärtäin
esimerkiksi leukaan näin.

Sääntöjen jälkeen tietysti ja pisteettäin.

Jos tulee sota, älä ota
kivääreillä kuulia,
vaan nyrkit näytä, näitä käytä
vasten ukkoin huulia.

Ei vihassa j.n.e.

Jos heilis pettää, sinut jättää
toiseen Villeen ihastuu,
niin kutsu Ville nyrkkisille
ja naamastansa leivo kuu.

Ei vihassa j.n.e.

Jos tulee varas, nyrkki paras
kuritus on kurjalle.

Hei! Hanskat käsiin, sitten pläsiin
ja näytä oikein hurjalle.

Ei vihassa j.n.e.

Jos valtakuntain, eduskuntain
asiat käy mäntyyn päin.

Niin parast' oisi jos he voisi
nyrkein tehdä selvää näin.

Ei vihassa j.n.e.

Jos mies nai naisen, pahanlaisen
jolt ei konsaan rauhaa saa.

Niin osta hanskat ”ekstra Ranskat”
jälleen rauha palajaa.

Ei vihassa j.n.e.

Nyrkit voittaa, voitte koittaa
se on meidän toivomme.

Riidat, torat, mailman sodat
tällä lailla ratkomme.

Ei vihassa j.n.e.

(Hki 5.10.27)

83. Budjonnyin ratsuväen marssi

Punaista ratsujoukkoa me olemme
tarinat, sotasanaiset meist kertoilee
kuink' öisin tähti kirkkahin
ja päivin hurjan myrskyisin.

Rohkeina me käymme taisteluun
Budjonnyi meitä riemuin taistoon vie
Nyt jyrisköön
ja tulta leimutkoon
nyt leimutkoon.

Tää sankarjoukkoa on kaikki vaan
ja koko elämämme taistellaan.

Budjonnyi ompi meidän oma veljemme
on kansa puolestamme ja kanssamme,
on Voroshilov urhokas
luo päällikkömme tarmokas
ei turhaan vuodata hurmettaan
Budjonnyi meitä riemuun j.n.e.

Tuulussa punalippumme hulmuua
kiidämme aina sinne, missä taistellaan
me taistoon intohimoissaan
riennämme hurjaa hurjempaa
Krimille pääsimme taistellen
Budjonnyi meitä riemuin j.n.e.

Viimeinen värssy sama kuin ensimmäinen
(Hki 6.10.27)

84. Ihmis-elo

On ihmiselo kumma vallan nyt tää
pyörälle ihmeistä mennä on pää.
Kaikki se mikä tänään on mahdoton
huommena mahdollista meillekin jo on.
Vaan tuota ihmetellä eihän nyt saa
vaikk' halkeis taivas jalkain alla
repeäisi maa.

Musiikkia Amerikan täällä kuunnellaan
radiolla kohta neidät siellä valitaan.
Amerikan neekerit luita kalvoissaan
tanssivat jazzia muotivaatteissaan
Vaan luota j.n.e.

Hampaat ja vatsa me huutokaupataan
ne ostaa saa ken ensin tarjooja vaan.
Vitamiinit apteekeista ostetaan
niitä aamuin, päivin, illoin ruuaks'
nautitaan.

Vaan luota j.n.e.

Matka mikä tehtiin tänään autolla
huommena kai jo tehdään lentokoneella.
Yl' huommena jo sekin on viraton
meill' olkapäillämme jo silloin omat siivet on.
Vaan luota j.n.e.

Kuolla tänään, ihminen ehkä viellä vois
haudata meitä ei, sehän vanha tapa ois.
Vaan polttouuniin kuumaan höyryhyn
kai taivaassa jo totuttu on ruumiin käryhyn.
Vaan luota j.n.e.

Lain parakraffit ennen tarkkaan tutkittiin

syyllinen jos vain ol' niin selkään hutkittiin.

Nyt lait on kaikki turhaa haavetta
se linnaan joutuu ken vaan näyttää
punavaatetta.

Vaan luota j.n.e.

Viimeinen värssy sama kuin ensimmäinen

(Hki 6.10.27)

85. Elä näin!

(kirj. Ahti H. Einola)

Hiton hauska on elämämme ain'
missä vain kuljemme.

Turhat tuskat ei mieliämme pain'
me kaikelle vain nauramme.

Tässä mailmas hyv' on olla
kunhan osataan
ilot oikein näin irroitella vaan
hei, laulellen ja naurellen.

On raskas mailman tie
viis siitä hittovie!

Me esteet voitetaan
ha hahahah haa.

Ei mennä taivasiin, ei myöskään helvettiin
hei, meille riittää maa

ha, hahhah haa.

Mieltämme saamme kunhan keventää
muu kaikk' on meille aivan yhdentekevää.

Siis naiset murheet pois!

Ei kenkään surra vois

jos aina nauretaan

ha hahhah haa.

Jos mieliämme surut surkastaa

naurakaa hah hah haa.

Jos vihamiehet teitä ahdistaa

naurakaa hah hah haa.

Nauru suulla hyv' on olla

jos vain osataan.

Ilot oikein näin irroitella vaan

hei, laulellen ja naurellen.

Pois huolet rinnastain
ja puolet murheistain.
Me nauraa tahdotaan
ha hah hah haa.
Hymy elon suola on
sitä ilman onneton
ois ihmis-lapsi maanantai siks' hah hah haa.
Nauru ja laulu mieltä keventää
muu kaik' on meille aivan yhden tekevää.
Siis maiset murheet pois
ei kukaan surra vois
jos aina nauretaan
ha hah hah haa.
(Hki 25.10.27)

87. Sulkulaisille

Sävel: Marokko (19.9.27 kirj. Paavo Salomaa) ks järjestys sulut ym

Tehtaan melske hiljentynyt on

naulakourat syösty taistohon

Taisto tuima onhan tuo

veljeskätes myös sä suo

rautakouraan tartu veliveikko

Karkoitetaan tehtaan musta peikko

nujerretaan valta sortajain

On konehet nyt seisonnehet

nuo konehet, seisokoot, seisokoot

ainiaan.

On orjana jo kylliksi kauvan me oltu

vaikk' ois' kurjuus loputon

meidät syösty taistohon

ja me taistellaan.

Pyörät seisoo, työ on tauvonnut

vaan ei orjain vastus taipunut

Ilkkuu peikot saastaiset

nälkä tappaa työläiset.

Talven kylmät talven viima jäinen

Vaan ei murru orja jättiläinen

kurkuus nälkä heille tuttu ain

Veljemme käyös myös sä rintamaan

veljemme rautakouria kaikk' auttamaan

Taipua silloin vahvankin sortajan mahti

kun vaan yhteen rintamaan

käyvät ojat kautta maan

niin me voitetaan.

Käsi käteen kaikki lyökäämme

nälkään sortua voi veljemme
näänny ei milloin saa
joukko uljas taistossaan.
Rauta-kourat täytyy taiston voittaa
voiton päivä heille varmaa koittaa
jos on työläisorjat käsikkäin
:: Taistelo ei heidän yksin oo
taistelo teille kaikille orjille myös
On orjana jo kylliksi kauvan me oltu
Lyömme kädet kätehen
orjain rinnat yhtehen
Niin me voitetaan::
(Hki 25.10.27)

89. Sotilaan hyvästijättö

Kuule tyttö armas oi

kuule tykit huminoi.

Tuo soittoa vapauden on

vie meidät se taistohon.

Kuule tyttö armas sä

kuule sulle kuiskaan mä.

Sinua muistelen ain

minua joskus sä vain.

Sinisilmäsi sun

lumosi mun.

Siks kun ne kutsuivat

oi ole mun.

Kultakutrisen pään

edessäni nään.

Miks oi armas kätesi

vain värähtää.

Kuule tyttö armas sä

kuule sulle kuiskaan mä.

Taistelun melskehessä

saattaisin kaatua mä.

Kelle siitä muisto ois

kellä kyynel vuotaa vois.

Ken katseensa hautaani lois

seppeleen kaunoisen tois.

Lplkko on mailman tie

hautaan se vie.

Kuolo eestä vapauden

raskas ei lie.

Kuolo silmäni mun

jos sulkenee.

Aamu armas vapauden

mulle aukenee.

Hyväst' jää siks armas oi

kuule lähtö torvet soi.

Eromme hetki jo lyö

aukenee synkeä yö.

Kuule armas, armas oi

kuule tykit huminoi.

Tuo soittoa vapauden on

vie meidät se voittohon.

(Hki 11.2.28 TJ (Tarmo Jermilä?))

90. Surullinen laulu

(R:n p:e Ahti H. Einola)

Nyt murhe mieltämme painostaa
ja huokaus rinnasta pulpahtaa,
näet murheita meillä on sadottain
ja ikäviä asioita ladottain.

Ens' murhe on raskasta laatua
kun annettiin hallitus kaatua
joka maalais liitost' oli rustattu
ja Riihmäen-jutulla mustattu.

Se hallitus rauhaa kannatti
vaikka kansa sen ylen annatti.
oi herää jo kansani huomaamaan
ja syvenny asiaan seuraavaan.

Ei ollut se hallitus katala
vaikka luuli niin kansamme matala.
Se ei aikonut kansamme petkuttaa
sen piti vain muuten ketkuttaa.

Se varmasti arveli: Suomen maa
silloin ikuisen rauhan saa
kun myydään ammustehdas pois
ettei sotilaat toisiaan surmata vois.

Myös toinen murhekin mielessä ois
ja syljemme senkin kieliltä pois,
tarkoitamme Italian juttua
sitä Mussoliini-pirua tuttua.

Nyt täällä se Mussoliini tarvittais
että Maalaisliittomme vallan sais,
kyllä kansamme järkihin havahtais
jos faskistit maassamme vallan sais.

Oi riemua silloin maalaisten
se rajaton oisi - usko sen!-,
joka nurkass' silloin ois hirsipuu
ja kapulaa täynnä ois kansan suu.

Oi jospa se toivomus toteutuis
niin Maalais liittomme riemustuis,
he ikuisen rauhan laakerin
löis kallohon työmies-saakelin.

Siis sallikaa pellon tonkiain
ja lannan ajajain hallita vain.

Niin rauha on maassa kaikkiall'
ja tyhjiys vallalla maailmall'.

(Hki 11.2.28 T.J.)

92. Kivinokan klubit

(os. puuro virrestä)

Jos Kivinokan klubeista selvää tehtäis
hiukkasen tässä välillä,
joist porvarit ohranat sanomalehdet
eivät ole viellä selvillä.

Myrskylä, Unelma, Poikala
Munakukkula, Riemula, Remula
Klubi vanhojenpiikojen, Rantamäenpoikien
laulun sanojen väärentäjäin.

Tikapuu klubi kun päähineet laitto
puna vartio seurasi perässä
eikä P.T.Kookaan huonona ollut
sillä liinat oli samassa hetkessä.

Ja siirappioppositiooni
se yhä vain vastahan hakkaili.
Klubi Lätsälakkien, Rajamäenpoikien
Korvarenkaiden vastustajain.

Polkkatukat kun muotiin tuli
niin vastustajat ne järjestyi.
Piikkikärkisten kenkien käyttäjille
vastustus yhdistys ilmestyi.

Ja pienessä Paviljongissa
oli vanhoilla pojillakin riemuisaa.
Klubi Harmaa-Veljesten, naimisiin aikovain
Tanssimisenkin vastustajain.

Viel' yhdestä klubista selvää teemme
mikä oli kaikista tärkeimpi.
Se suuri oli ja jäsenrikkain
ja mieliala siinä oli herkempi.

Sen nimi oli tuttu Pee Aaa vaan
eikä siellä maisteltu kahviakaan.
Kilisevä kalisi ja soppakupit helisi
mutta Pee Aaa klubissa vain haisteltiin.
(*Hki 11.2.28*)

94. Puna sotilas

(Sävel: kaksi kisälliä kulki)

Porvarit poikaamme
vie sota-armeijaan,
ja opettavi siellä
niill asetemppujaan.

Kiväärit käteen antaa
pensselit selkähän,
kanuunat, kuularuiskut
ja sitten eteenpäin.

Punaista valkoiseksi
koettaa näin muokkailla,
porvarit keinoillansa
kuluneilla vanhoilla.

Puna-solttu tosissansa
asetemput tekee nää,
sill' tehtävä, häll' suuri
ja suuri määrämpää.

Hän tietoinen on siitä
vain punasotilas,
taistoissa vastaisuuden
on yksin voitokas.

Hän tietää viellä senkin
ett onnen aika uus,
kiväärillä, moukarilla
tehdähän vastaisuus.

Siis kivääriisi tartu
sä veikko punainen,
nyt voittoisaan käy taistoon
luo onni kansojen.

(Hki 15.2.28 T.J.)

95. Työläislapsen kehtolaulu

Uinu pieni äidin kulta tuuli lullaa aa.

Uinu kunnes myöskin sulta tointas tarvitaan.

Taisteluihin eestä aatteen käyköön lapsi ties’.

Eestä puhtaan punavaatteen siinä ollos mies.

Katko kahleet orjat nosta

poista sorron yö.

Työläisveljein kahleet kosta

siin on ensi työ.

Siksi tuudin siksi hoivaan

tahdon kasvattaa.

Uinu pieno saa-os voimaa

tuuli lullaa aa.

Tuuti tuu saaos voimaa

tuuti tuu tuu tuu.

(Hki 18.2.28)

96. Taistelu laulu

Pelvotonna tietämme me eteenpäin

astelemme intomielin, hei!

Vastuksen me murramme, näin rynnistäin

silloin voitto meidän varma on.

Meit' intomme johtaa, on kallis määrämpää

jos vastukset kohtaa, ne jalkoihimme jää.

Eespäin kaik' alistain, käy joukkomme raatajain.

Taistellaan, murretaan, voitetaan

väistyä ei voi.

Mustat voimat vastassamme raivoaa

mut pelkoa ei mielissämme oo!

Kahlehissa orjuuden on meidän maa

sen vapaaks saavutamme taistellen.

Meit intomme johtaa j.n.e.

Grottemyllyt joukostamme voimat syö

riiston sen me poistakaamme, oi.

Nyt on meidän kohdallamme mustin yö

kerran viellä aamun koitto on.

Meit intomme johtaa j.n.e.

Kirkukoon nyt kapitaalın korpit nuo

ne kerran viellä alistua saa!

Ei iätkaiket sakaalitkaan verta juo

ne viellä kerran sortuu himoihin.

Meit intomme johtaa j.n.e.

Te veliveikot rintamaamme yhtykää

ja rikkirinnan taistelkaamme oi.

On perintönä raatajilta mailma tää

siks' osamme me heiltä vaadimme.

Meit intomme johtaa, on kallis määrämpää

ja vastustukset hohtaa, ne jalkoihimme jää.

Eespäin, kaik' alistain, käy joukkomme raatajain

taistellaan, murretaan, voitetaan,

väistyä ei voi.

(Hki 18.2.28 T.J.)

97. Mitähän me mokomille tehtäisiin

Kaikilla puolilla mailman rantaa
yhtä ja toistakin sattuu niin,
ihmiset torailee ja kaunaa kantaa
mitähän me mokomille tehtäisiin.

Riipsutus ahterikolkkiaan,
vitsoilla sen minkä ennättää.

Räyhäävät rähjät on pantava polkkaan
kylläpä riidan halu syrjään jää.

Valtiopäivät ne kaikissa maissa
mieliä kuumiksi villitsee,
aina on remonttia valtiolaissa
kukahen nuo lakisepät hillitsee.

Riipsutus ahterikolkkiaan,
vitsoilla sen minkä ennättää.

Valtiomiehet on pantava polkkaan
kylläpä riidan halu syrjään jää.

Suojeluskunnat ne räyhää ja riehuu
ympäri kaut koko Suomenmaan,
sisusappi mokomilla vellinä kiehuu
me hillittyä saammeko ollenkaan.

Riipsutus ahterikolkkiaan,
vitsoilla sen minkä ennättää.

Niin oppivat mokomat ne rauhanpolkkaan
kylläpä riidan halu syrjään jää.

Pappisjoukko syyttäävi helvetin vaivaan
jokaisen köyhän Suomenmaan
itsellensä varaavat he leivän ja taivaan
tää epäkohta kuinkahan korjataan.

Riipsutus ahterikolkkiaan,

vitsoilla sen minkä ennättää.

Papit kun joutuvat pirujen polkkaan
kylläpä riidan halu syrjään jää.

Metalli herrat ne jumalaa häärää
ja varsoina vauhkoina kirmailee.

Työläistä tahtois ne orjinaan määrää
kuinkahan nuo pillaantuneet oikaisee.

Riipsutus ahterikolkkään,

vitsoilla sen minkä ennättää.

Silloin kai ne oppivat sopusointupolkkaan
kylläpä riidan halu syrjään jää.

(Hki 18.3.28)

99. Äiti

Vanhan vaimon harmaa hapsen
tiellä näin mä polvillaan,
oli hauta varmaan lapsen
koska itki tuskissaan.

Kysyin hältä, itkevältä,
”miksi tuskaa tuntee noin”
paljon voitin elämältä
vastauksen kuulla voin.

Ol’ mulla poikanen
pien kultakutrinen
mä hälle rakauden soin
ja unelmia loin
en voinut tarjota
mä kukkaispolkuja
vaan mieron synkän taipaleen
ja evääks’ kyyneleen.

Mun poikain poloinen ja turva sydämmein
nyt kiersi talost talohon
kun kohtas kohtalon.

Tän metsätaipaleen
sai poikain haudakseen
hän tässä oli uupunut
ja silmäns’ sammunut.

Hän lumi kinokseen
oli käynnyt polvilleen
ja sydänverens pakkänen
jäähdytti hiljalleen.

En tietää konsa saa
niin tietää metsä maa
ett’ muistiko hän äitiään

tuonelaan siirtyissään.

Mä haudallansa nyt

oon vuodet itkenyt.

Kun paukkuu pohjan pakkaneen

näin itken aatellen.

”Oi milloin mieron tie

myös kodin lämpöön vie.

Oi milloin päättyy elo tää

mi köyhän yllättää.”

(Hki 19.3.28)

101. Kymmenvuotis-muisto

On vierähtänyt vuosia kymmenen
yhä heräävänä tuskana ne soi,
ei poies häipyä konsanaan voi
kauhut kaameat sen valkean keväimen.

Sai miehemme nuo kentille hankien
punaveri puhtoisin sen valkeuden,
sortui myös soraan veljein tie useiden
haudan he saivat kaivaa itsellehen.

Vank'leireissä kuolo ol' pelastajansa
vei kurjuuden mailmoista tuo huoltaja
löysi taas nälkä, tien leskien luo
pieninä jäivät orvoiksi lapsoset nuo.

Saapui yöhyt yli kalmisto maan
koitosta aamun viel' ei toivottukkaan
vain harvat uskoi päivän nousevan
ja todeks' tiesivät ajan tuon voittoisan.

On vuosia kymmenen jo vierähtänyt
aattemme meissä ei lie hälvennyt
on korealla pystymmin sorretun pää
meitä eteenpäin vie, muistot ja sankarit.

(Hki 19.3.28)

102. Kesän riemuja

Aurinko armas taivaalla valon suopi
aavan veen parmas vapaana läikkyilee.
Saaremme kunnaat kaukaa jo kutsuaapi
venheemme soututahti meitä sinne jo vie.
Ja kaupungin kaaret tuonne jo häipyä
ruskossa illan airomme pälyilee.
Vihreät rannat selvemmin eteen käyvät
venheemme soututahti meillä vain paranee.
Soutulaulu raikas raikuu
notkeana selkä taipuu
käsivarsi vankka koittaa
aallot voittaa.
Venhe meillä eespäin entää
kuohupäitä vasten lentää
kesäriemut muille kutsuen kiehtoen soi.
Aurinko vaipuu taakse taas ruskosaaren
lauantai ilta luoksemme rauhan saa.
Hiljaisuus yhä rauhaamme yöllä kattaa.
Aallot vain iltatuulen kanssa leikkiä lyö.
Varjoton yö pian aamun saa koittoon
ruskosta taivaan auringon voittohon.
Aaltoset välkkää, rannalla soitot helkkää
nuoruuden aamulaulut riemun taas herättää.
Nuoruus aika aina parhain.
Ystäväni ylös varhain
poistukoot huoli harmain
karvain, armain.
Päivä kulta illaks' vaihtuu
vuos' ja vuodet meillä haihtuu.
Oi kesäkulta saavu luokseni

ja kanssain mun riemuitse.

(Hki 23.3.28)

103. Paljon tapahtuuhan näin

Paljon tapahtuuhan näin
että laulu jälkeinpäin
nostaa hymyn taikka naurun julman.
Milloin tälle nauretaan
ihan sille hirnutaan,
vaikka eessä on vain Oksmanninin pulma
Jotta Oksmannista vaan
mölyilehän koko maa
Vilkman, Nyysölä ja etsivien lauma
nousi hyväkkäistä juur
juttu aikamoinen suur,
[salli?] veikkosille kuumalainen sauna.
Martta hoiti kassoja
vohki puoli miljoonaa
reiss' sulhasensa Häklin kera Saksaan,
suomalaiset noituivat
hehän taaskin joutuivat
nuo lempi-viikot lopuksi vaan maksaan.
Martta vallan rauhassa
eli lemmen aikansa.
Kunnes leikki maistui ihan väkiseksi.
Silloin etsivist' hän viis'
saapui Suomeen hän siis
muutti nimensä vain rouva Mäkiseksi.
Rahaa oli jäljellä
saattoi ostaa myymälän
aivan keskeltä kaupunkia täällä
missä sopi lymyä
nostaa juhla rymyä

näyttää etsiville tämmöistä kieltä.

Kerran lehvass' yksissä

näki Martan Nyyselä

painui perässä kun etsivien suuruus.

Sitten aamutunnilla

itse saattoi vangita

vaikka Vilkmannille homma se kuulus.

Martta on nyt linnassa

mutta virkavimmassa

jyrsi Nyyselä ja Vilkmanni toisiaan

Ukko valtio se vain

heidät erilleen kait sai

antoi uuden miehen asiassa loistaa.

Juttu esillä on taas

se sit pysyy tuoreena

ja ne rötökset ne vast ovat suuret

niitä etsiskellä saa

monen vuoden takaa vaan

jostain asti toki löytyy jutun juuret.

Martta syyttää toisia

kaik' on samanmoisia

heillä esimiehet arkkitehdit kaikki.

Herrat suutahtavat kai

Martta syyttää silti vain

pelon alla läänin konttori nyt voi hii.

Mitä seuraa lopussa

ei oo tässä laulussa,

mutta tietysti se mieliämme kiintää

Marit, Martat muodissa

meill' on täällä Suomessa

miehet rikoksissa heill' ei enään riitä.

(Hki 23.3.28)

106. Merimieslaulu

Nämä pojat ovat syntyneet laivassa
meidän vuoksi koko mailma on vaivassa
missä merta vain tai satama
taas Helena ja [Fatama?]
siellä nämä velikullat löydetään.
Meillä tutut ovat myrskyt sekä tuulispäät
joka satamassa vietämme me meripojat häät.
Sitten hyvästi taas heitämme
ja unholla kaik' peitämme
ja lakkapäille lainehille liidämme.
Kova myrsky vaikka purjeitamme pullistaa
sekä merenpohja myöten meret mullistaa
niin muistamme vain satamat
Helenat ja [Fatamat?]
ja pelko meidän mielistämme unhoittuu.
Meille tutut ovat myrskyt sekä tuulispäät
joka satamassa vietämme me meripojan häät.
Sitten hyvästi taas heitämme
ja unhott' kaikki peitämme
ja lakkapäille lainehille liidämme.
Joka paikassa on kotimme ja synnyinmaa
joka tyttö meidän sydämmemme valloittaa.
Meillä vapaus vain oma on
ja huolettomuus verraton
ja naisten syli unelmaimme taivas on.
Meille tutut ovat myrskyt sekä tuulispäät
joka satamassa vietämme me meripojan häät.
Sitten hyvästi taas heitämme
ja unhot kaik' peitämme
ja lakkapäille lainehille liidämme.

Elon aurinko kun lasekee ja me kuollaan pois
sitä surua ei murtumatta nähdä vois,
sadat immet silloin nyyhkivät
ja silmiänsä pyyhkivät
ja haudallamme kaihoisina laulahtaa.
Meille tutut oli myrskyt sekä tuulispäät
joka satamassa viettivät he meidän kanssa.
Siksi hyvästi nyt heitämme
ja unhot' teidät peitämme
ja uuden luota lievitystä etsimme.

(Hki 26.3.28)

108. Karkausvuosi

On karkaus-vuosi tää
saa siitä jo ymmärtää
on valta kaikkeen varmasti naisilla.
On lisätty päiviin yks'
käy tieteest' se ymmärrys
ja päivä tää on lahjottu naisille.
Miesraukat ei liiaksi liiku kadulla
ei tiedä mitä sattua voi silläkin ladulla
voi vastaan tulla yks neitonen sulolla
ja pään pyörääks panna noilla lemmen loruilla.
Nyt kosia naiset sais'
jos kaikk' sitä uskaltais'
mist onni riippuu ja rouvaksi pääsykin.
On neuvoja sadellut
tien viivoja sanellut
ystävät viisaat ja radiossakin.
Ei muuta oo tarvis kun pyytää vihille
ja miehet saavat tyytyy jo samoille leiville
ja nuor'miehen päivät saa nostaa hyllylle
ja aina myöntää aamen noille arvon armaille.
Ei armoa anna ne
joita luulemme omiksemme
kun ees on pääsy avioliittohon.
Ei auta ain' silkitkään
vaikka ostaisi metrittäin
ja niihin kiertäis kiellon rukkaisten.
Rouvaks' täytyis' tulla
siin mahti maalin on
vanhaks' piiaks' jääköön
ken niin on saamaton,

ettei nyt kiertäin tai kaartain voittohon
pääsis' kun kerran tää aika onnen on.

Me emmehän naura vaan
vaikka vimmatusti naurattaa
tää hullu homma, kun naiset hosuvat.

Heill' totta on leikki tää
sen katseist' jo ymmärtää
mutt' miehet kauakss' tuo ilme lennättää.

Hei Rajamäen pojat
jos meitä he kosivat
ja sattuman saavat
ees' yhdenkin onkivat
sen raukan nää pojat taas terveeks' hoitavat
vaikk' silkit kaikk' ostaa sais, Elannon hohtavat.

Tää aika on kauhia
se ain lisää vauhtia
on naisten toivo ja miesten loppu se.
Ei [kauvaksa?]
noita loppujen merkkiä
tään kaiken eessä on tarpeen laulumme.

Nyt kauaks' kauaks' pojat
me Rajamäemme
juoskaamme eestä
viimme henkemme
ei pauloja sietää voi
tämä sormemme,
saatikka sitten koko elomme.

(Hki 26.3.28)

110. 1928

(Paavo Salomaa)

Nyt vaarallista on kulkea
kun on koittanut karkausvuosi.
Ikäneito on imelä ja julkea
sä tänävuonna onhan kuosi.
He imelillä sanoilla nyt piipittää
näin valveilla unissakin yöllä.
Voi poikuus meiltäkin lennähtää
vaikk' säilynyt se vaivalla, työllä.
Voi kissat kaunihisti tappaa pois
ne hyljättynä näin naukuu.
Kas' sulhoja kissat peloittaa vois
ja neidot Kyöpeliiin joutuu.
Nyt tehdään vanhasta vallan uus
he polkka tukankin leikkaa.
Punamultaa heillä on poskissa, suus
hei! siintä me lyödään veikkaa.
Jos kadulla neitonen kulkeissas'
sua seuraa kun itsesi varjo.
Niin silloin on turma sun niskassas'
sinä kättäsi poliisille tarjoo.
Hän yksin sun silloin pelastaa voi
älä kinttuhisi sinä luota.
Sun juoksus kymmenen perähäs' tois'
et välttää voi kohtaloa tuota.
He avuksensa huutavat toisiaan
ja repivät palasiks' sun kohta.
He kantavat palasiass' purkeissaan
kuin oisit sä säilykelohta.

On kauhea aika tämä karkausvuoss'

ei missään turvassa olla.

On elämämme tanssia vetelässä suos'

ja kunnia -- plus, miinus, nolla!

(Hki 27.3.28)

112. Ohranan saalistukset

(25.3.28 kirj. P. Salomaa)

Laulussa on aihe tuttu
monella taas vangin-nuttu
ohranalla musta juttu
porvarit siitä riemuitsee.

Huomattiin et järjestöissä
ollaan toimessa ja töissä
siksi täytyi paukku võissä
vangita pois johtajat.

Mutta ohhoh ohranoita
turhaan täyttää vankiloita
punikeita on kun koita
ei aate kuole Suomessa.

Ammattijärjestö aijotaan tappaa
omaisuus rikkurikoplille nappaa
turhaan ohrana nuottaansa lappaa
tuhansia uusia riveissämme taas.

Rosvot ryövärit vapahana kulkee
valtion miljoonat taskuunsa sulkee
Suometar puoltaa heitä viell' julkee
Bobbrikoffari saastainen.

Mutta jos työmies leipää vaatii
ohrana silloin nuotan laatii
viedään kohta Turun raatiin
valtion leipää annetaan.

Vesikäärein tutkimalla
pampulla selkään hutkimalla
karjan ruualla ruokkimalla
todistus saadaan mainio.

Tammisaareen kurjaan murjuun
pojat pannaan varmaan korjuun
luulaan että siellä horjuu
mutta se sisua vain kasvattaa.

Sisu ei meiltä mene kaulaan
vaikka pantais hampaat naukaan
joutuu toiset kerran paulaan
meitä se silloin naurattaa.

(Hki 4.6.28)

114. Tosi urheilua

(kirj. P. Salomaa)

Nytpä kuuluu kummia
Amerikass' summia
monet toivovat, mutt' harvat kai saavat.
Dollareita annetaan
jos vain juosta jaksetaan
mukana on vaarit sekä sylivaavat.
Siellä juoksee neekerit
kirjavatkin murjaanit
indiaanit sekä suomalaiset rinnan
polvet kait on jälellä
joilla saavat kävellä
ennenkuin taas näkee valtameren pinnan.
Siinä hiki virtailee
juoksus pojat laihenee
tokko heitä näkee muuten kuin saa koittaa,
varmasti ei varjoaan
nähdä auringossakaan
mistä tietää mihin saapuu se ken voittaa.
Mutta sopiskos se niin
kun me täällä tuumattiin
että uitais kilpaa yli Atlanninkin.
Lentokone matkat on
jääneet kohta unhohon
saavutukset uljahimmat Lindberginkin.
Atlannilla uidessa
ei ois rakot varpaissa
eikä hiki meillä siellä ois kun täällä.
Siell' ei Fordit tomuttais
rauhass' koirilt olla sais

huilatakkini saisi jäisten vuorten päällä.

Ja jos oikein väsyttää

kipeäksi käypi pää

eikä uida enään Atlannilla maita.

Hiukan sopis petkuttaa

pitkät matkat matkustaa

ratsunansa käyttäis valaskalaa haita.

Mailman meno hassu tää

meitä vallan pyörryttää

lapsen rattailakin kierretähän mailmaa.

Huomiota tahdotaan

kaikin konstin saavuttaa

mihin mailman meno tämä meidät saattaa.

(Hki 5.6.28)

116. Kesälaulu

Kesäpäivä koittaa ja linnut jo soittaa
aurinko kukkaset kaikk' herättää.
Kaikki on täällä niin reilulla päällä
rinnassa kevättunne jyskyttää.
Siksipä vaan me lauletaan
kesähän se uutta ain tullessansa tuopi.
(Mustikka maa taas avataan)
saarehen taas matkustetaan
siellä sopii kesäpäivät letkottaa.
Aika ain luistaa ja kesäloman muistaa
mieltivi moni miten viettäisi sen.
Silloinhan joutaa saarehen soutaa
niinhän sen viettävi parhaiten.
Siksipä vaan me lauletaan
selkämme aurinko mustaksi saa polttaa.
Neekerit vaan meist voiton saa
eikä ole keuhkotaudin tartuntaa.
Kesähän on kumma viell' kummempi se summa
minkä taas syksyllä nähdä voi.
Nuoret ne lempii ja mammat kai empii
jokohan se poika kullan kotihinsa toi.
Kesähän ain on vallan verraton
paria se nostaa kuin kukkasia maasta
neitoset saa nyt sulhoja
ja poikaset taas heiltä hiukan suukkoja.
Vanhakin nuortuu ja jälleen suortuu
ikä ei luitansa painakkaan.
Mummonkin mieli jo vaarille kieli
lemmestä vanhasta uudestaan.

Tuleppas oi, ett' suudella voin
niinkuin ennen kesällä kun nuoria oltiin.
Siinäpä on pari verraton
kesähän se heidätkin sai hurmioon.
Tenhoisa taika on kesähininen aika
mikäpä sen temppuja hillitsee.
Kaikille tuttu onhan se juttu
luonnon ja ihmiset se villitsee.
Siksipä vaan me lauletaan
kesähän se uutta ain tullessessansa tuopi.
Kun kesä aina ois ja riemua tois
ihan tässä herroiksi eellä vois.

(Hki 21.6.28)

118. Ajanlaulu

Yhä maailma pyörii
ihmiskunta hyörii
aina uutta valmistaa.
Niin kuin väärä vala
kukin vuosisata
kiertää kaartaa minne vain.
Aika tavat muuttaa
mikä tänään uutta,
jo huomenna se lahoava on.
Tällaista on maailma verraton
hurskaan taivaat hajoo
papit jätkiks vajoo
taikka töihin muihin joutuvat,
he niinkuin mekin muut
mokomatkin synninpuut.
Aika vierii, entää
ihmiset jo lentää
mullinmallin kuinka vaan.
Jos täällä soitat polkkaa
tai suusi jotain solkkaa
kuuluu äänes kautta maan.
Koht on sillälaila
perherauhaa vailla
meidän kotimme jo aivan varmaan on,
kaikki, kaik' kun kulkee kautta radion.
Jos heilillesi kuiskit
taikka suuta muiskit
kaikk' sen todistavat,

petturiks' jo syyttää heilis suo.

Mene pois vain papin luo.

Jos ymmärrä et tätä

maailman hyörintä

paras ois sun kuolla pois.

Hihitys on julkee

ratojaan se kulkee

estää ei sit mikään vois.

Kohta pillereitä

ravintona nautin vaan

ja vaattehitta tanssitaan ja kuljetaan

ja vaatteet myydään Afrikkaan tai narikkaan.

Kohta päästään kuuhun

aurinkoon ja muuhun

perämoottorilla

lentäin niinkuin vois taikka muu

Hurraa! Maailma hauskistuu.

120. Nykyisestä tilanteesta

Se ihmislapsi varmasti on tavallansa houkka,
joka etsii mailmasta rauhaa, sopua.
Ken uskoo hyvään tähän aikaan, onpi suuri moukka.
Nyky aika suosii vain sanakopua.
Ihanteet ja unelmat on entisajan suolaa.
Nyky aika yksin omaan riitaa rakastaa.
Nyt siistä täytyy pulpahdella valkovahtokuolaa.
Muuten et sa mailmassa olinpaikkaa saa.
Jos ajattelet toisinpäin kuin hallitus ja herrat.
Vankilaan sun vääräs huuli vilkkaan laahataan.
On faskisteilla vaanimassa kaikenlaiset herrat
ja verkkojaan he vetelevät kautta Suomenmaan.
Nyt elää saavat rauhassa vain rangattomat raukat.
Vain rikkailla on mahdollisuus syödä, nauttia.
Köyhän niskaan isketään kuin korppikotka haukat
ja nautitaan kun kansa kärsii nälkätautia.
Uskonkiihko vallannut on rakkaan Suomenmaamme,
yks uskomaton kuulemma jo tyrmään teljettiin.
Kohta kenties hallituksen kautta käskyn saamme
me että saamme mennä kaikki suoraan helvettiin.
Uskon-kiihkon vallassa nyt kristikansa laulaa:
”Tuokaa Suomen faskistien hirmuhallitus,
joka hiukan kiristävi hamppuköysin kaulaa
siinä vain on todellinen uskon vallitus.
Kavallukset muotina on nykyajan vallan,
joka toinen herra istuu kohta linnassa.
Suuren vaivan Suomi saanut vuoks’ on tämän hallan.
Rehellinen herrasmies on kohta linnassa.
Missä vain on liike taikka rahasto tai pankki

siellä aina joku keikka vääräksi huomataan.

Kohta markkaas suojelemaan tarvitaan suur tankki.

Kohtapuoleen rehellinen konnaks' tuomitaan.

Myös mainita kai ansaitsee sekin seikka tässä

ettei enään ilkavallat jätkäin työtä vain.

Nyt ilkvallan tekijöillä hioissa on ässä

Vaasan kautta tämän tiedon uutisena sain.

Koht vihanvimmaa pullollaan on ukko kuni ukko,

Lapualla totesivat herraskaiset sen.

Siell' ripustettiin sovin oveen suuri munalukko.

Sen taakse syöstään jokainen jos rauhaa suosii vain.

Nyky aika todella on hulluin huone suuri,

viisasta ei siedetä kuin kahlehisssa vain.

Sellaista on elämä, on juu, niinpä juuri.

Toisenlaiseks tuleneeko koskaan enää lain.